

શાહીદ કરબલા

11-5-1921

શાહીદ કરબલા

જી. નં. 206

ઉર્ફ

જી. સ્વાહીદેતે

51

હરબે કરમાઈશ

મુન્શી અબદુલ અબદુર રહેમાન
વકીલ ટોંક વાલે મોહમદ બુકસેલર
બુકસેલર.

ત્રીન કરવાળા અમદાવાદ. મારકીટ બજાર.

જાપોર કોલેજ ડિપાર્ટમેન્ટ

હુસેન મીરજા બુકસેલર.

કરીમીદ પાન્ટ નં. 13. મુંબઈ.

આ પુસ્તક અનંતકાલ સંસ્કારણીય ગ્રંથાલયમાંથી આવેલ
ગોરસાણી મુદ્રણાલયમાં છપાવ્યું.

212

ક્રીમિય આ. આના.

6323

૯૩૧૩

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કોપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૩૧૩

બોર્ડ

પુસ્તકનું નામ રા. રા. રા.

૧૨૫૫

વિષય ૨૨૬૮: ૦ ૩૬૮

શહીદે કરબલા

ઉર્ફ

અકરુસ્સાહાદતેન

બિસમિલ્લાહિર્રહમાનિર્રહીમ ।

હમ્દ કે લાયક વોહી હૈ જુલજલાલ ।
 હસ ને બખશા હૈ શહાદત કે કમાલ ॥
 ધૂં તો હર એક મરતબા હૈ લા જવાબ ।
 પર શહાદત કા હૈ રતબા ઇન્તેખાબ ।
 હજરતે ખૈરુલ વરા કે મરતબે ॥
 હક તઅક્લા ને કરોડોં દે દિયે ।
 થા ફકત બાકી શહાદત કા કમાલ ॥
 આપ કે રહેતા થા ઉસકા બી ખ્યાલ ।
 દીવ સે ખ્વાહિશ મન્દ થે ઉસ કે નખી ।
 જુસ્તજુ ઈસ અમ્ર દી અકસર રહી ॥
 પર ન આયા ખાસ જાતે પાક મેં ।
 અમ્યા તો સિખતે શહે લૌ લાક મેં ॥
 વાસ્તે સે હાં મગર હુસનૈન કે ।
 મરતબે દાનોં શહાદત કે મિલે ॥
 વોહા બી ખેશક આપ હી દી જાત થી ।
 ગો બખહિર જાત થી હુસનૈન દી ॥
 ક્યોંકે થે લખ્તે જગર હુસનૈન પાક ।
 દુશ્મનોં ને કરે દિયા જીન કે હલાક ॥

ओक शहीदे जहर है आदी जनाय ।
 है शहीदे करबला ओक का पिताय ॥
 कुरैतुल ओ नैन येह है लां कलाम ।
 जून को कहुते हैं धमाम धिने धमाम ॥
 जून के हक में येह हदीसे पाक है ।
 जुह कलामे साहमे दौलाक है ॥

यारो हैरत और धरत का मुकाम है के जय रहे कैनेन
 शाहनशाह दरदोसरा अभिजया हजीये जुहा हुजुर मुहम्मद
 रसूलिल्लाह सलवाहो अलैहे व आलही वसलम ने जून के
 लिये हक तआला ने दोनो जहान को बनाया दुनिया औ शानी
 को छोडा हक से न मिले तो हम तुम क्या उम्र हो रोज पर
 धमएउ करे हक तो ये हयः— अल्लाह अस बादी हवस । औ
 उम्मतो मोहम्मदी जनो और आगाह हो कि जक करना
 रसूले मकभूल और आलाह जुतुल का पाछस हसनात और
 मोज्जय पर कातक हय और ऐसे नबी का जक जसने हम
 गुन हगारों को आतिशौ दोजय से जयाना और अपनी
 शक़ायत का उम्मेदवार उहराया जहर हाल वसीला नजत हय
 अलल जुसूस दोनों शाहजदे कैनेन हजरत धमाम हुसैन
 अलै हीस्सलाम की मोहज्जयत पायस हुसूल हाजत दुनियां
 और मोज्जय रक्षयदरजत उकया हय मुशहाव उन मुसलमानों
 को के आपका हाल सुन कर आपों से आंसू जडाये और
 शायो रोज आप के नाम पर भाव व जर लुटाये ॥

हरयन्द के शक़ायत शाहजदे कैनेन हजरत धमाम हुसैन
 अलये हिस्सलाम के हीसाज से बाहिर हय धनसान की क्या
 ताकतके असरेयशीर बी उस का जमान पर दासके बेकिन
 कुय्छ मुफ्तसर जयान उन का विस मुकाम में जान्न जर
 हुआ ॥

હત્રીસ શરીર મેં આપ્યા હય (કૌશલ નખીઓ સદસલસાહો
અલેહે વ આલહી વ સલ્લામ અલ્લહસનો વલ હુસૈન સૈયદા
શખાયે અહલિલ જન્મત) તરજુમા—ફરમાયા જનાબરસૂલમ -
કબૂલસ્લસલાહોઅલેહે વ આલહી વ સલ્લામ ને કે હસન ઔર
હુસૈન સરહાર હય સખ બેહિસ્ત વાલૌ નૌજવાનો કે ઈસ હત્રીસ
કો બહોત સે રાવિયોં સહાબા કિસમસે ખ્યાન કિયા હય નિહાયત
મશહૂર ઔર સહી હત્રીસ હય ॥

રિવાયત હય કે એક દિન હુજુર માસૂમા ફાતમા બે હરા મુન્ત-
જર બાગિરીયાં પિદર ખુજુગેવાર કે હુજુર મેં આઈ ઔર જરજર
રોને લગીં આપને ફરમાયા અએ જન પિદર ક્યોં ઈસ કદર રોતી
હો અર્જ કિયા અએ બાવાજન હુસૈન અલ્લએ હિસ્સલામ બહો-
ત દર સે ધર નહીં આએ હંય મેં ઉન કે ફિરાક મેં બેતાબ હૂ
માલુમ નહીં કહાં હંય આપને ફરમાયા અએ ફાતમા તુમ
મત રોઓ ક્યોંકિ અલ્લા હુસૈન કે હાલ પર આપ રહીમ
ઔર મહેરબાન હય બાદ ઉસ કે દોનોં હાથ ઉઠાકર દુઆ કી
કે અએ બારે ખુદ મેરી ફાતમા કે હાલ પર રહમ કર અગર
હુસૈન અલ્લએ હિસ્સલામ જંગલ મેં હોં તો ઉનકી હિફાજત કર
નાર અગર દરિયા મેં હોં તો દૂબને સે બચા દુઆ ખલમ હુઈ
થી કે જિબરઈલ અમીન હાજિર હુએ ઔર અર્જ કિયે કે
ફાતમા બેહરા ધખરાઓ મત દોનોં સાહબ જાહે ઈસ શહર કે
ગોસ્તાન મેં મૌજુદ હંય યેહ સુન કર હજરત ખડે હુએ ઔર
ઉસ સુકામ પર જકર દોનોં સાહબજદોં કે સહી ઔર સાલા-
મત પાયા ઔર યોદમેં ઉઠા લિયા ઔર જર પર ફિરિસ્તોં ને
અપને પ્રયોંકા સાયા કિયા સહાબા ઈકરામ ને અર્જ કિયા કે યા
રસૂલલાહ એક સાહબજદે કે હમ કેા લીજિયે આપકો તકલીફ
દેગી આપ ને ફરમાયા કયા તુમ નહીં જનતે હુસૈન બેહેતર
હંય તયામ આદમિયોં સે અબ ખ્યાલ કરના ચાહિયે કે થોડી
દેર દોનોં સાહબજદે સામહને ન આએ તો જનાબ ફાતમા

જોહરા ઓર રસુલેપુદા કા કયા હાલ હુવા અફસોસ મૈદાને
 કરબલા મેં ધમામ બેકસ કા ઘોડે સે બિસતર ખાક પર
 ગિરાકર સીનએ અનવર પર ચઢકર ગુલુએ તિસ્નએ પર ખ-
 જર બેદીરેગ ચલાયા અફસોસ વોહ પુન ફાતમા જોહરા કે હુધ
 કા પાલા ઓર રસુલ સતલા હો અલૈહે વ વસલમ કી રહ
 કા ખુલાસા થા જમીન પર બહાયા ઓર સર કલમ કરકે
 નેજે પર જઢાકર દર બદર શિરાયા ઓર વોહ જિસમ નાજનીન
 જિસ કા પૈગમ્બર બોસા દેતે થે ઘોડાં કી ટાપોં સે ચૂર ચૂર
 કરવાડાલા ગૌર કી જિયે રસુલ હસાહકા કાશ શરીફ ઓર બાગે
 જન્મત મેં કિસ તરહ કરાર આયા હોગા ।

કસીદા.

અરક ગમ બરસાઓ આંખોં સે અજાજે ઈસ ઘટી ।

સિખતે અકબર કી શહાદત કા બયાં હોત્તા હૈ હાલ ॥

થેહ વોહ ગમ હૈ જિસ મેં સિનએ અખિયા કા શક કિયા ।

અહમદો હૈદર કા ઈસ ગમ સે ગુજસ મલાલ ॥

આસમાનોં પર મલક રોતે જમીં પર જિનોં ઇન્સ ।

બહરૌબર મેં લી ઈસી ગમ સે તલાતમ હય કમાલ ॥

કૌનસા દિન હય કે જિસ મેં ખૂં ફલક રોતો નહીં ।

ગમ નહીં કરતે ફિરરિત જર્મ પર હય કૌન સાલ ॥

બુદમ આદા સે ગુલ તાજ પસ મુદા હુઆ ।

તીસ્નએ બેલાદ સે કાટા ગયા વોહ નખ નિહાલ ॥

થે વોહ ગમ હય જિસકી હરગિજ ઈતહા મુમકિન નહીં ।

શહર ઈસ કી હય બખાન હાલ સે સીફ મુહાલ ॥

બાજે શવિયોં ને લિખા હય કે જખ હજરત ઈબ્રાહીમ અલૈ-

હિસસલામ હજરત હસમાઈલ કા શહે ખુદા મેં બુખાહ કરને

લાગે છુરી ઉનકે ગલે પર ન ચલીઓર દુખ્યા ઉનકે એવજ મેં

હજરત જિબ્રાઈલ અમીન સખ લાયે હજરત ઈસમાઈલ બહોત

રોયે ઓર ચિલ્લાયે કે ખુદાવન્દા હરચન્દ કે થેહ હદિથા હકી

તેરી દરગાહ કે કાબિલ ન થા લેકિન મੈં તેરે રહમ વ કરમ
સે ઉમમેદવાર થા કે થેહ હદીયા મેરી નકદ બન કા કુખૂલ
ફરમાયા બતા ઔર ફરમાયા ।

સેર.

હમને તો દિલ વ બન સે આહા મેરે મૈલા ।

હસરત હૈ કે દર સે તેરે ફિર બના હમારા ॥

હુકમ હુઆ કે અએ ઈસમાઈલ ચે નિઆમત ઔર ચે
કુદરત હમને રાજ અજલ સે હુસૈન કે નામ લિખી હય ઈઆ-
મેં કોઈ દૂસરા શરીફ ન હોમા તબ હજરત ઈસમાઈલ ને
અર્જ કિયે કે ખુદાવન્દા હુસૈન કૌન હય બે તેરા એમા મં-
બુર નજર ઇનાયત ખાસ હુઆ ફરમાયા કે હુસૈન હમારે મહબૂ-
બ કા ફરજન્દ અર્જુમન્દ હૈ કે વોહ હદીયા ઉમ્મત કા હોકર
બૂખા ખાસા હમરી રાહ મેં જુખા હોજાયેગા ઔર સિજદે
મેં અપના ગલા કટવાયગા ।

(ખ્યાન હજરત ઈમામ હુસૈન અલૈહિસસલામકા)

શહર દમિશકા બાદશાહ યજ્ઞ કે બાપ ને ઈન્તકાલ કિયા
યજ્ઞ ઉસકે અએ તખ્તપર બૈઠા તબ હરએક શહર ઔર
વિલાયત મેં અપની બૈઅત કે નામે લિખે ઈસી તરહ એક
ખત મદીને કે હાકિમ કો લિખા કે ઈસ હુકમ કે દખ્ખતે હી
ઈમામ હુસૈન સે મય ઉન કે કબીલે કે જલદ મેરી બૈઅત
લો અગર વોહ ન માને તો ફૈરન મય ઉનકે સાથિયોંકે ઉનકા
સર કાટકર મેરે પાસ ભેજ્ઠો વોહ ખત મદીને કે હાકિમ ને
ઈમામ હુસૈન અલૈહિસસલામ કો ખુલવાકર સુનાયા તબ આપને
ફરમાયા, અએ હાકિમ યજ્ઞ પક્ષીદ ફૈસિક બદકાર શરાબ-
ખવાર ઔર બની હય મૈં ઉસકા બૈઅત હરગિજ કુખૂલ ન
કરૂંગા ઔર ફરમાયા.

નહીં ઈસકા ગમ કે કટે ગલા ન કરૂંગા સિજદેસે સર બુદા ।
બે ખુબુગોં કા થા રતબા સો ખુદા ને મુઝે વોહ બતા કિયા ॥

ધયે હમ કુરાન મજીદ હાથમે લેતે હંય કે આપસે ખેચત કરેકે દુશ્મનોસે મુકાબલા કરે જળ કૂદિયોં કે ખત ઇસ મજમુન કે પહોંચે તખ આપને કૂફે કી તરફ બને કા ઇરાદા કિયા ઔરકહા અલ્લહમદાલિલાહ અખ જમાનામેરી શહાદત કા કરીખ આયા તખ બંદે બંદે સહાબા આપદા સમઝાને લગે કે કૂફી દગાબાજ હય આપકે વાલિદ ઔર ભાઇકે સાથ કૈસે પેશ આયે થે હમારા કહના માનિયે ખાદ થેહ સલાહ ઠહરાકર પહિલે અપને અચાઝદ ભાઈ મુસલિમકો રવાના કરે અગર કૂફી અપને અહદ.

રાવી લિખતા હય કે ઈમામ આલી મુકામ ને અપને અચાઝદ ભાઈ મુસલિમ કો ખત રવાના કિયા કે ડેહસૌ સે જ્યાદાહ ખત તુમહારે મેથે પાસ આયે ઈહરલિયે ફિલહાલ મેં અપને અચાઝદ ભાઈ કો આપના નાયબ બનાકર રવાના કરતા હું અગર મુસલિમ ને તુમહારી ખૈરખવાહી કી મુઝે ઈત્તજા દી તો મેં ભી ફૈરન આતા હું હજરત મુસલિમ મદીને મેં પહુંચે ઔર મસજિદ નબવી મેં નમાજ પઢી ઔર અપને દાનોં થેટાં કો જો કમસિન થે ઔર ખાપ સે બુદા નહીં હો સક્તેથે સાથ લેકર કૂફે કો રવાના હુએ ખડી મહેનત વ દિફકત કે ખાદ કૂફે મેં પહુંચે ઔર મુખ્યાર બિનઉખીદ કે મકાન પર ઉતરે આપકી કી ખબર સુનકર તમામ કૂફે વાલે ખિદમત મેં હાજિર હુએ તખ આપને ઈમામ હુસૈન કા ખત પઢકર ઉન લોગોં કો સુનાયા તખ સખ લોગોં ને આપકી તાબેદારી કરના શુર કી ઔર હજરત મુસલિમ કે હાથ ઈમામ હુસૈન કી ખેચત કરને લગે ઔર અપના બનમાલ કુર્બાન કરને લગે ૪૦૦૦૦ આદમિયોં સે જ્યાદહ ખેચત કર ચુકે તખ મુસલિમ ને ઈમામ હુસૈન કો ખત લિખા કે યા ઈમામ અહેલે ફકા અપને વામકે પર હંય ઔર ૪૦૦૦૦ સે જ્યાદહ ને આપ કી ખેચત કી હંય ઔર કરતે બતે હંય ઔર આપકી દીવાર કે મુસ્તાક હંય

ઈશ્વર કાસિદ ઈમામ હુસૈન કી તરફ ખત લેકર રવાના હુઆ ઉ-
 ખર કુદ્દે કે સરદાર કે ખખર મિલી કે તમામ કુદ્દેવાલે મુસલિમ
 મંકે તાબેદાર હો ગયે હંચ ઔર અમુસોં ને યજ્ઞ પત્રીક કે
 ખખર દી યેહ હાલ સુનતે હી વોહ મરદુદ ગજબનાક હોકર
 હાકિમ ખશરે કે નામ ખત લિખા કે મૈને કુદ્દે કે હાકિમ કે
 અલગ કર કે તુમ કે કુદ્દે કા માલિક કિયા તમામ કુદ્દેવાલે મુ-
 સલીમ કે તાબેદાર હોયગે હંચ ઇસલિયે ફૈરન ૨૦૦૦ ફૈજ
 લેકર જ ઔર તમામ જમાઅત મુસલિમ કે પરેશાન કરદે
 ખત પાતેહી હા કિમ ખશર ૨૦૦૦ જંગી સવાર લેકર કુદ્દે
 મેં જ પહુંચા હાકિમ કુદ્દે ને સમગ્ર કે ઈમામહુસૈન તરારીફ
 લાયે હૈં ખખર કી કે યા ઈમામ આપ કે યહાં આને સે ફૈસાદ
 હોગા આપ ઔર કહીં ચલે જાવેં ઈતને મેં હાકિમ ખશરે ને
 જવાબ દિયા અએ ન અમાન આજસે તુ બરતરફ કિયાં ગયા
 ઔર યજ્ઞ ને તેરી જગહ મુઝે મુકર્રર કિયા તબ નઅ માન
 ને દરવાજા ખોલ દિયા ઇખ્તનિયાદ કુદ્દેવાલોં કે ડરાયા ઔર
 હજરત મુસલીમ કી તમામ જમાઅત કે પરેશાન કરડાલા
 યહાં તક કે ૪૦૦૦૦ આદમિયોં મેં સે ૫૦૦ બાકી રહે હજરત
 મુસલિમ ને મગરિબ કી નમાજ કે વાસ્તે નિયત બાંધી તો
 આપ કે પીછે ૫૦૦ આદમી થે જિસ વક્ત સલામ ફેરા તો
 એક બી ન પાહા લિખા હય કે જબ રાત હુઈ આપ મસ-
 જિદ સે એક નેક ઔરત કે જિસ કા નામ તોઅહ થા ઉસ કે
 ધર આયે ઔર કહા મૈં ખ્યાસા હૂં થોડા માની પિલા ઉસને
 કહા બૈઠ જોઓ પાની પિલાઉંગી ઔર જો કુછ મેરે ધર મેં હૈ
 લિખા ઉંગી ઉસને ખરચે કે લિખાયા ઔર આપ કે પાની
 પિલાયા ઔર કહા શહેર મેં ખસબખ હજરત મુસલિમ કે બલ-
 વા હોરહા હૈ તુમ યહાં સે ચલે જાઓ આપને કહા અએ
 મહેરબાન હમ પરદેશી હૈં રાહ શુલ ગયે હૈં ઇન નન્હે
 ખરચોં કે સખબ સે ઔર તુઝે ઈમાનદાર દેખકર યહાં આ-

गये अगर थोड़ी जगह है तो यहाँ रात भर पड़े रहें सुप्त हो जायें जंगल में आकर आप का नाम पूछा आप इस शहर में क्यों आये आप ने कहा कि मैं इस गमजहाँ के म्या पड़ेयाने गी इसने फिर पूछा नाथार आपने तमाम हाल कहे सुनाया नाम सुनते ही वोह अछात पुरुष दुर्ध आर अन्दर ले जाकर दृष्टि पर बिठाया और हर दम आप की चेकरीपर शायी और आद सवँ भरती थी आपने नमोज ईशां अदा की और परवर्द्धगार का शुक्र करके सोरहे रात को उस आरत का गेटा ले चिड़ हाकिम का था घर आया हजरत मुसलीम को जेकर मा से पूछा येह कौन है मा ने कसम देकर कहा गेटा ये हजरत मुसलीम हैं नेक जनकर धन को छीपाया है तू येह लेह कीसी से न कहेना वोह येह सुनकर चुप सो रहा सुप्त होते ही आपने मादीक के पास आया और सारा हाल घर का कहे सुनाया इसीवस्त उसका मादीक धन्य-याद अहनीदाह के पास गया इसने इसीवस्त शेरु के कोतवाल को मय ३०० सवारों के इस आरत के भंडान पर लेज इस वस्त येह पपर हजरत मुसलिम को दुर्ध जेश में आये दानों लडकों को वही छोडा तलवार लेकर अ धिराहद जंग घर से आकर निकले तलवार भियान से निकाल कर दौज अरिक्ता पर पड़े और पुकारे अजमे भलजनों इस दगाप्याल का भज तुम को अयाता हूँ अस तलवार की म्या हालत थी.

नवम.

हृषीकेश है किन से ज़रूर की तबवार ।

किस शेर के कान्छे 'हे करार की तलवार ॥

ਆਫ ਉਸਦੀ ਗੋਲ ਆਕ੍ਰਿਤ ਹੈ ਅਜ਼ਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਜਿਸਤੇ ।

ਮੁੰਡ ਭਿਸਤਾ ਘੋਡ ਮੁੰਡ ਨੇ ਕਮ ਕਹੁਤੇ ਨੈ ਭਿਸਤਾ ॥

દરયા ને ભી ઢેખી નહીં ઇસ ધારકી તલવાર ।

ਘਿਜੜੀ ਕੀ ਤੋ ਘਿਜੜੀ ਹੈ ਘੋਰ ਤਖ਼ਤਵਾਰਕੀ ਤਖ਼ਤਵਾਰ ॥

जती नहीं येजन खिये जय आती है सर पर ।

साधित नहीं होला के येह कय आती है सर पर ॥

विष्णु है जिस वस्तु आप तनवार लेकर हमसा करते थे
हस पांय को परापर करते जिधर कदम धरते पौड़ से जमीन
हिलती थी अकदम में सैकड़ों को जड़नम पहुँचाये ।

नजम.

शुन था के येह तनवार नहीं कहेर बुद्ध है ।

येह मार कहु सैइ का या जय अइह है ॥

हमते हैं न हठते हैं न अपकते हैं किसी से ।

जय रन पै बढे फिर नहीं झुपते हैं किसी से ॥

विष्णु है तमाम अरिधिया मारे पौड़ के कांपने लगे आपने
तनवार भ्यान में ही ओर कहु अगर कोई तुम में कभीना
कुरेश से हो मेरे पास आवे मैं नसीबत करूं ओर बाद मेरे
अमन में लावे तब एक शप्स आया आपने कहु मेरे
जिम्मे दुला का धस कहर कर्ज हय मेरे हथियार ओर घोडा गेज
कर उसे देना मैं जनता हूँ तुम लोग मुझको शहीद करके मेरा
सर यज्ज पदीह के पास लेजोगे तो मेरी लाश का किसी
जगह दहन कर देना मेरे शहीद होने के बाद मुझे का बाध
धमामहुसैन अवेहिस्सनाम के पास शहीद होने की अपर ओर
मेरा भत पहुँचा देना ओर दूँ के का न आवे अगर राह में
हो तो दौट जवे दूँधियों के भतों पर दूँध में न आवे फिर
मुँह महीने तय्या की तरफ करके अर्ज करने लगे ।

नजम.

कहियो सया येह जड मेरे शङ्ख सवार को ।

घेरा हय आज मुसलिमे मज्जु ये जर को ॥

था हजरत हुसैन पवर बाध की वी है ।

माना न जलियो ने मेरी धन किसार को ॥

हरगिज न करे कीजिये आने का या तनक ।

वरना ये भार डालेंगे तुझे नामहार के ॥
 जल्लिम पड़े हैं तेग द्विये काटने के सर ।
 मे अन्तर्गिर पडा हूं यहां आभेनिसार के ॥
 मे तो हुवा निगार तेरे नाम पर हुसेन ।
 रक्षे मुदा हमेशा तुझे आली वीकार के ॥

येह दरमा रहे ये ह इक्षियों ने आशें तरक्ष से हमला किया
 तप्य आपने तलवार भियानसे निकालकर प्रैज अशिक्षा की तरक्ष
 दौड़ कर दरमाया अये भरदूहा याद रवप्यो ।

कुछ अस न अवेगा जे येह तलवार अवेगी ।
 परअेगा लोह आग वोह तलवार अवेगी ॥
 भेदान से कहीं लाग के जाने न भितेगा ।
 हम देने के इनियां मे ठिकाना न भितेगा ॥

जप्य हजरत मुसलीम ने सैकड़ोंका जहन्नम पहुँचाया और
 रजाये मौला पर सर जुका दिया तो प्रैज अशिक्षा ने दृष्टा के
 प्यप्य आपने सर जुका दिया तो आशें तरक्षसे तलवार और
 नेज परखाना मुइदीया आपीर अलीमोंके जुद्धमसे उ जल-
 हीज्ज मंगल के दीन सन ६० हीजरी के सर मुपारक तन
 से जुदा दिया (धन्ना बीलाहे व धन्ना धवेहे राजे जिन)

कसीदा.

वो हसरथा के कूदियों ने क्या स्वीतम दिया ।
 नप्यवे रीयाज सुरतजनी के कलम दिया ॥
 इहे नभी व क्षलमा के सुरअ्यत्रम दिया ।
 पुरशीस रोज हय के हर गीज नागम दिया ॥
 कर डावा कल स्वीतते नभी के वकील के ।
 याने जनाप्य मुसलीम धयने अकील के ॥
 इये नभी से शर्म न कुछ औड़े कीरदीगार ।
 जुदरा व मुरतुज से हया की अनहार ॥

भक्त भेज कर पुताया असद धनुज इनकिसार
 महमानी के अवज दिये तेजा सना डवार ॥
 किस भक्त से शहीद किया उस गरीब का ।
 जूझा प्यासा मारा शहादत नसीब का ॥
 ज्याभूम उसने एक निकालत अदा किया ।
 शम्शीर की रज में सर अपना द्रिदा किया ॥
 कटवाया सर का और सिपा से जुदा किया ।
 हरगिज लख शीकायत वशिकवा नवो किया ॥
 जे जे मुसीबतों के छाई ईमान ने ।
 व्याप्य सही वझल ईमाने अपना नाम ने ॥
 छनोअशर का दिल न हो किस तरफ पुरमखाव ।
 मुसलिम के अरथे रहे गये कूड़े में मुईसाल ॥
 हानों यतीम भाग ईमासत के दौ नीदाल ।
 मरने से अपने आप के भजइल भक्त हाल ॥
 तकदीर उन की दणिये ज्या रज लाती है ।
 इन कूदियों के हाथ से ज्या ज्या दिपाती है ॥
 (॥ हजरत मुसलीम के शरब-हों की शहादत का हाल ॥)
 ॥ जय के हजरत मुसलिम शहीद दुखे यज्ज ने कूड़े
 में सुनाही कर वादी के हथ ने सुना हथ दौ लडके
 मुसलिम के इस शहर में हथ जे काई इन का पकड
 लावेगा पडोत इनआम पावेगा और उस घर में पाल दो
 जे लूटा जवेगा और जनसे मारा जवेगा इस सुनाही का
 सुनकर शहर में तलाश होने लगी लडके शहर काज के घर
 में छुपे थे ये सुनाही सुन कर काज अपने आगिों में
 आंसु बर लाया और लडकों को गले लगाया तब लडकों ने
 राने का सम्पन्न पूजा काज ने कहा :—

नज्म.

कहूँ किस मुँह से नहीं कहने का मुँह डो यारा ।

अच्छे भय्यो आप तुम्हारा गया गरदन मारा ॥

भय्ये अपने आप की भयर शहाहत पाकर राते राते
 भेहोश हो गये येह देखकर काल धपराया जय होशमें
 आये पानी तक्षण किया काल ने पानी पिनाया और कहा
 अच्छे भय्यो धपरायो मत मैं तुम को मदीने तैय्यः पहुँचा
 देता हूँ उसी वक्त एक एक की कमरमें पयास पयास
 दीनार पाँध और अपने भेटे असहका युवा करकेह एक
 काइला दरवाज औराकसे मदीने तैय्यः को जाने बाबा हय
 धन भय्यों को किसी नेक मर्द के हमराह कर देना वोह
 मदीने में पहुँचा देवेगा काल का लटक धनको लेकर दर-
 वाजे पर आया नागाह काइला दूकर युका था दूरसे नजर
 आता था काल के लटक ने कहा दौडकर ठिस काइतेसे भि-
 लजवे ये आतकर मकान को वापिस आया धधर काल ने येह
 माजरा दिमलाया रात के वक्त दोनों भय्ये राह भूल गये
 तमाम रात यवे जय सुणह हुँ तो अपने को फिर उसी
 दरवाजे पर पाया कोतवाल गश्य करता हुआ धन को राता
 पाया और पकडकर यजह के पास लाया उसने उनको
 कैदमाने में बंद कर दिया भियारे मुसीबत के भारे राते
 ये काँई उनकी क्रियाह न लेता था लेकिन दारोगा कैदमानेका
 मशकूर नाम अहले जैय्यत अत हार का होस्त था दोनों
 को गले लगाकर भूष राया तसहवी दे कर आनापिलाया
 पानीपिलाया और अपने हमाराहलेकर कद सियाकी
 रम्ह परआया और अपनी अगूठी भतौर निशानी देकर कहा
 वहाँ मेरे बाँई को तलाश करना वोह तुमको मदीने तैय्यः
 पहुँचावेगा दोनों भय्ये तमाम रात यवे थक गये तकदीर
 भिजडी हुँ थी लटक गये जय दिन निकला देखा तो

પાંવ મેં છાલે પડગયે કાંટિ ગડ ગયે થે તખ તો ખાપ દી યાદ કર
જમીન પર મછલી દી તરહ તડપ કર રોને લગે ઝોર દોનોં
નન્હે નન્હે હાથ આસમાન દી તરફ ઉઠાકર કહને લગે:—

નજમ.

દોપહર હોગઈ ઈન કાંટાં પૈ ચલતે ચલતે ।

બાબા હોતે તો હમે ગોદ મેં લેકર ચલતે ॥

બાદ બડે બાઈ ને છોટ સે કહા ઐસા ન હો કાઈ
દેખલે ઝોર ગિરફતાર કરકલે બે બહેતર થે હૈં કે બે
દરખ્ત સામને હૈં ઉસ મેં છિપકર રહેં રાતકા ફિર મલીનેદી
રાહ લેંગે થેહ કહે કર દરખ્તકી જડમેં બે અન્દરસે પોલી-
થી છિપરહે ઝોર હજરત જકરિયા અલૈહિસ્સલામકો તરહરખ
ઇલાહીમેં સિરચુકાદિયા જખ દિન ચહા એક લોંડી મટકી લે-
કર પાની કે લિયે ચરમેં પર આઈ બે દરખ્તકે કિનારેઉન દો-
નોંકા દેખકર ધખરાઇ ઝોર આપ સે આનકર દરયાફત કી કે
આપ કૌન હૈં બચ્ચોં ને જવાબ દિયા:—

થેહ શેર વોહ હય શેર ખુદા જિનકા પિદર હય ।

દિસ શેરોં કા જીસ ખૌફ સે યાં જરો જખર હય ॥

થેહ સુનકર લોંડી ને મારે મુહખમત કે એક કો કાંધે પર
ઝોર એક કો ગોદ મેં ઉઠા લિયા ઝોર અપની માલિકિન
કે પાસ આ તમામ માજરા સુનાયા માલિકન ઉસ કા અડલે
બૈત અતહાર પર ફિદા થી મારે ખુશી કે લોંડી કો આજન
કર દિયા ઝોર બસાએ લેકર બચ્ચોં કો ખાર કિયા ઝોર
ખાના ખિસા અલહદા મકાન મેં દોનોં કો સુનાયા રાત કો
ઉસકા શૌહર બે ઇન હી કી તલાશમેં થા અયા બખાનાખાકર
સોરહા કરીમ આધી રાતકે બડા બાઈ જિસકા નામ મુહ-
મ્મદ થા છોટ બાઈ ઇબ્રાહીમ કો જગાયા ઝોર કહા
બાઈ ઉઠો તૈયાર હો બચ્ચો અખ સોને કા વક્ત નહી હય
અબહુમારી ઝોરતુમ્હારી ખારી હય અમી બાવાજન કો ખવાબ

ਮੇਂ ਦੇਖਾ ਕੇ ਹੁਜਰਤ ਰੜ੍ਹਕੀਏ। ਅੱਖਾਂ ਘੇਰੇ ਵ ਸਵਾਸ ਵ ਸੈਯਾਨਾ ਅੱਖੀ
 ਸ਼ੇਰੇ ਪੁਛਾ ਐਸਾ ਕਾਤਮਾ ਰਹੀ ਅੱਖੀਏ ਅਨਛਾਡੇ ਸਾਥ ਆਗ
 ਜਨਤਮੇ ਸੈਰਕਰਏ ਹੁੰਦੇ ਐਸੇ ਹੁੰਦੇ ਦੋਨਾਂ ਭੀ ਉਨ
 'ਤੇ ਹਮਰਾਫ਼ ਹੈ ਐਸੇ ਹੁਜਰਤ ਰਿਸਾਵਤ ਮਝਾਯਨੇ ਆਵਾਜ਼ਨਸੇ
 ਕਛਾ ਤੁਮ ਤਨਛਾ ਆਏ ਦੋਨਾਂ ਅੱਖੀ ਓੜ ਆਏ ਤਪ ਆਵਾਜ਼
 ਅੱਖੀ ਡਿਓਂਡੇ ਵੋਹ ਭੀ ਸੁਖਛਾ ਤਕ ਆਏ ਹੁੰਦੇ ਆਫ਼ ਉਸ 'ਤੇ ਓਟ
 ਨੇ ਘੋੜੇ ਸੇ ਕਛਾ ਮੈਂਦੇ ਭੀ ਐਸਾ ਹੀ ਦੇਖਾ ਕੇ ਭਾਓਂ ਭਾਓਂ
 ਰੋਜ਼ ਹੁੰਦੇ ਆਪ ਦੀ ਭੁਵਾਰਥ ਸੇ ਤੋ ਦਿਲ ਪੁਰਜੇ ਪੁਰਜੇ ਹੁੰਦੇ ਅੱਖ-
 ਤਨ ਦੀ ਆਰੀ ਹੁੰਦੇ ਅੱਖੀ ਧਰੀਨ ਹੁੰਦੇ ਅੱਖੀਆਂ ਹਮਾਰੀ ਐਸੇ ਤੁ-
 ਮਹਾਰੀ ਭੀ ਗਦਰਨ ਉਤਾਰੇਗੇ ਨ ਮਾਫ਼ੁਮ ਅੱਖੀਆਂ ਦੀ ਕਯਾ ਛਾਵ
 ਦੇਖਾ ਹਮਾਰੀ ਆਫ਼ ਮੇਂ ਰੋਤੀ ਰੋਤੀ ਜਨ ਆਤੀ ਫਾਂਗੀ ਧੋਹ ਕਛੇਕਰ
 ਅੱਖੀ ਨੇ ਦੂਸਰੇ 'ਤੇ ਗਲੇ ਮੇਂ ਕਾਥ ਛਾਵਕਰ ਧਰੀ ਕਛੇਕਰ ਚਿਤਾਕਰ
 ਰੋਏ 'ਤੇ ਉਸ ਐਸੇ ਤੇ ਆਵਿਨ੍ਹ ਫਾਰਿਸ਼ ਕਮਯਾਪਤ ਦੀ ਅੱਖੀ ਪੁਲ-
 ਗਏ ਐਸੇ ਤੇ ਜਗਾਯਾ ਐਸੇ ਪੁਰਖਾ ਧਰਮੇਂ ਕੈਨ ਰੋਤਾ ਹੁੰਦੇ ਐ-
 ਰਤ ਡਰੀ ਕੁਝ ਜਾਯਾ ਨ ਦਿਯਾ ਉਸ ਮਰਦੁਦ ਨੇ ਖੁਫ਼ ਚਿਸਗ ਜਮ
 ਲਾਯਾ ਐਸੇ ਭਾਓਂ ਮੇਂ ਦੋਨਾਂ ਧਰੀਮ ਰੋ ਰਹੇ ਏ ਆਯਾ ਦੇਖਾ 'ਤੇ
 ਹੀ ਅੱਖੀ ਨਨ੍ਹੇ ਨਨ੍ਹੇ ਰੋ ਰਹੇ ਹੁੰਦੇ ਪੁਰਖਾ ਤੁਮ ਕਿਸ 'ਤੇ ਧਰਜਨ੍ਹ
 ਦੇ ਵੋਹ ਭੋਲੇ 'ਤੇ ਹਮ ਘੋਟ ਮੁਸਲਿਮ ਮਝਾਯੁਮ 'ਤੇ ਹੁੰਦੇ ਆਪ ਦੀ
 ਭੁਵਾਰਥ ਸੇ ਰੋਤੇ ਹੁੰਦੇ ਧੋਹ ਸੁਨਕਰ ਵੋਹ ਕਮਯਾਪਤ ਅੱਖੀ ਦਿਲਮੇ
 ਘੋਟਾਤ ਪੁਸ਼ ਹੁੰਦਾ 'ਤੇ ਧਰ ਘੋਟ ਦੀਵੀ ਮੁਰਾਫ਼ ਦੀਵੀ ਸੁਖਛਾ ਫੋਤੇ ਹੀ
 ਦੋਨਾਂ 'ਤੇ ਆਵ ਪਕੜੇ ਐਸੇ ਤਰਫ਼ ਤਰਫ਼ ਦੀ ਤਕਵੀਂ ਦੇਵਾ
 ਹੁੰਦਾ ਧਰ ਸੇ ਆਫ਼ ਲਾਯਾ :

ਕੁਸੀਏ।

ਪਕੜ 'ਤੇ ਲਾਯਾ ਜੇ ਮੁਸਲੀਮ 'ਤੇ ਵੋਹ ਮੀਸਰ ਦੋਨਾਂ ।
 ਤੋ ਉਨ 'ਤੇ ਛਾਵ ਏ ਰੋਏ ਸ਼ਹਰ ਹੁਜਰ ਦੋਨਾਂ ॥
 ਕਛਾ ਐ ਮੀਯੀ ਨੇ ਉਸ ਦੀ 'ਤੇ ਕਯਾ ਧੋਹ ਕਰਤਾ ਹਮ ।
 ਏ ਐ ਵਤਨ ਹੁੰਦੇ ਗਰੀਬ ਐਸੇ ਪੀੜ ਦੋਨਾਂ ॥
 ਨ ਸਰ ਪਰ ਆਪ ਦੀ ਲਾਯਾ ਨ ਮਾਂ ਧਰੀ ਧਰੀ ।
 ਨ ਦੀਯਾ ਕਥਾ 'ਤੇ ਹੁੰਦੇ ਧਰੀ ਭੀ ਭੀ ਦੋਨਾਂ ॥

ન ભૂલ દોલતે દુનીયાં પે છોડ દે ઈન દો ।
 નીહાલ ગુલશને હસ્તી કે હંચ સજર દોનો ॥
 જરા તૂ ચહરે દો જેખ ઇન કે ક્યા હંચ નુરાની ।
 ખીજલ હંચ જસમે કે પુરશીદ ઓર કમર દોનો ॥
 ખુદા કે વાસ્તે કર રહમ ઇન કે હાલ પે તૂ ।
 કે અપને હાલ પે ખુદ હંચ ચે નોહાગર દોનો ॥
 કહા ચે ખીખી સે ઉસને કે મેં ન છોડૂંગા ।
 મુઝે દીલાયગે હાકીમ સે સોમો જર દોનો ॥
 તુઝે ખખર નહીં કમખખત મેંને હાકીમ સે ।
 કિયા હેં વાંચદા કે લાજીગા ઉન કે સર દોનો ॥
 પકડ કે ખાલો દો ઘસીટા જો ઉન ગરીબોં કે ।
 તો બોલે હોકે પરેશાન વો સરખસર દોનો ॥
 કે અએ શકા ચેહ સિતમ હમપે કબ રવા હૈ તુઝે ।
 કે હમ ગરીબ હૈ ફૂફે મેં બે પિદર દોનો ॥
 ગજબ ન ઉસને સુની ઉન કી નાલબો ફરયાદ ।
 અગરચે પાંવ પે રખતે ચે અપને સર દોનો ॥
 લમે કુરાત જો દોનો દો લાયા વોહ નારી ।
 તો અશક આંખોં મેં દેખ ઉસદો લાયે ભર દોનો ॥
 ભવે ચહાકે જો લી ઉસને હાથ મેં તલવાર ।
 જુકાયે ખૌફ સે ઇન્હોં ને અપને સર દોનો ॥
 જો આવે તેગ દો દેખા તો ખૌફ કે મારે ।
 ખરંગ મૌજ લિપટતે ચે હમદીગર દોનો ॥
 લગાઈ તેગ જો દુદાન વો લખ પે ખલિમ ને ।
 તો ખૂન મેં દૂખ ગયે લાલ વો ચુહર દોનો ॥
 ખરંગ માહી વો આંખ ચે કનારે પર ।
 કે એક ગર્ક ને ફરિયા મેં હી મગર દોનો ॥
 શકા ને દીનોં કે સર તેગ તેજ સે કાટિ ।
 કે એક ઘાટ સે ઉતરે ખચશ તર દોનો ॥

એ લાશ પાની મેં ફેંકી તો દસ્ત ખમલ ।

અદમ કી રાહ ચલે સૂરતે કમર દોનો ॥

લિયા કુરાત ને દોનોં કા ખોલકર આગોશ ।

કે ખહરે હુશન લતાફત કે થે મુહર દોનોં ॥

હુખાખ ખાર પાની પૈ જાતે થે જિસ દમ ।

તો ઉન કે હાલ પે રાતે થે ખહરોખર દોનોં ॥

તરી કી રાહ ચલે જખ વોહ પુશક લખ સૂફી ।

તો પહુચે ખાપ કે નજદીક બે ખતર દોનોં ॥

ખયાન હજરત ઈમામહુસૈન અલઅહિસ્સલામ કા ફૂફે કે તરફ રવાના હોના ઓર હુર કી હિરસત સે

કરખલા મેં આના

રિવાયત હૈ:—જિસ રોજ કુફે મેં હજરત મુસલિમ ને શહાદત પાઈ ઉસી દિન ઈમામહુસૈન અલઅહિસ્સલામને ફૂફે જાને કા ઇરાદા કિયા તખ મકકે વાલોં ને આપ કા સમગ્રાયા ઓર કહા કે યા ઈમામ આપકા અહલેકુફાકી બેવકાઈ હજરત અલી કરી મુલલાવજહુ કે વક્ત સે આજ તક અચ્છી તરહ માલૂમ હૈ આપને જવાબ દિયા કે મેરે પાસ કેહ સૈય સે જયાદ ખત ફૂફે વાલોં કે આયે ઓર મેરે લાઈ મુસલીમ બિનઅકીલ ને બી લિખા કે ફૂફે વાલે તુ મ્હારી હિદાયત કે તાલીખ હૈ બલા કિસ તરહ નજાઈ પસ ઈમામ હુસૈન અલઅહિસ્સલામ ને ઉન કે કહને કા ન માના ઓર ફરમાયકે મૈને અપને વાલિદ બુબુર્ગવાર સે સુના હૈ ફરમાતે થે રસૂલ મકપૂલ કે એકમેદે કે સખખ સે કામે કી બેઈજજતી હોગી મૈં ડરતા હૂં કે સો એશાનહો વોહ મૈદા મૈફૂં ઓર મેરે સખખ સે કામે કી બેઈજજતી હો પસ અલઅહિસ્સલામને તીસરી જિલાહિજજ ખ રોજ સહશરખા કા અપને અજઝો ઓર ખાલખચોં કા લેકર ફૂફે કે તરફ રવાના હુએ ઓર હજરત મુગરાં કા બસખખ

जीमारी डेसाथ न लिया तब आप ही जुदाइ से तमाम भड़कवाले राते थे और कहते थे—

नजम.

अस्सलाम अये नूर यश्मे सुरतुजा ।

अस्सलाम अये ज्ञान ज्ञाने मुस्तफा ॥

रिवायत है:—उ आप के साथ कुल ८२ आदमी थे राह में हजरत मुसलिम और उन के इर्जन्दा की शहादत की अप्पर भिदी इक्षियोंकी भेवक्षार्थ सुनकर आपने वापिस आने का धरादा किया उस वक्त हजरत मुसलिम के अल्लो ने कहा पाद मुसलिम के हम डा जिन्दगी अच्छी तरह नहीं भालुम होती अथ इक्षियों से मुसलिम के भून का पदला वेजे या पुद शहीद हो जवेजे तब आपने इरमाया पाद तुम्हारे जिन्दगी में कुछ भूणीनहीं और कुई की तरइ रवाना हुये जय के कुई हो भजिलरहेगया तब दुर भिन रयाही मय १००० सवार के आभिला और अर्ज किया के या ईमा-म मुत्र डा हुक्म है के जहां ईमामहुसैन अल्लये हिरसलाम भिले उन डा गिरइतार कर लेना आपने इरमाया भेरे पास अहले कुई के अहुत से अत हैं तुम लोग आपने कैल पर कायम रहे तो मैं अबु वरना लौट जजें दुरने जवांय दया मुत्र डा ईस हाल की अप्पर नहीं है दुसरी मुहरम डा आप दुर के साथ मैदान करणलामे आये और वहां की उदासी और जंगल अयापान की वशहत दपकर उस जमी-न का नाम पूछा लोगों ने अर्ज किया या धम्म रसू-लिदलाह ईस जमीन डा करणला कहते हंय तब दुर ने भैरपवाही तौर अर्ज किया के यल्ल पलीद की दैजे आर-ही हंय आप कुय करके रातों रात और कहीं शतरीइ ले जईये हजरत ईमाम हुसैन अल्लहिससलाम ने वहां से कुय करके तमाम रात यले सुपह डा जे दया तो बोही

જમીન કરબલાડી મૌજુદ થી કે ઈસી તરફ સાત દિન ગુજરે
બદિક ચડાં તક નૌખત પહુચી કે ઉટાં કા મારતે થે વોહ
કદમ ન બઢાતે થે ઝોર જહાં મેખ ગાઉતે યા દરખત સે
લકડી તોરતે થે વહાંસે ખુન કા કુવારા બરી હોતા યા
આખિર ઈમામ અલખેહિસ્સલામ ને રાજી બ રખએ ઈલાહી
હોકર ફરમાયા જગહ વાયદે કી ઝોર હમારા મકતલ ચેહી
હય ઝોર નન્હે નન્હે ખરચોં કા દિલમે ખ્યાલકર કે ઈસ
તરફ ફરશને લગે:—

નજમ.

હૈ મુકામ અખતો ચેહી ઝોર નહીં મંજલ બાકી ।

પૂરી ચહાં હોગી બે હોગી હવસે દિલ બાકી ॥

ઈસ જમી સે નહીં ચલને કા હુસૈન ઈબ્ન અલી ।

ખોલ ડાલોં બે રહા હો કાઈ મહમલ બાકી ॥

સખ મેરે સામને ઈસ દસત મેં હોવેગે શહીદ ।

મેં હું રોને કે લિયે બેજિગર વો દિલ બાકી ॥

બાદ મેરે નહીં રહને કા કાઈ રોને કા ।

હાં રહેગે પ્રકત એક આબિદે બેદિલ બાકી ॥

તેગ દુશ્મન સે ખુલેગે મેરે અકદએ લાખોં ।

અખ નહીં રહને કી કાઈ મેરી મુશકિલ બાકી ॥

મેં હું મુલખર જહાં કે લિયે માનિન્દ બહાર ॥

મેરેદમ તકકે હું ચેસખ શોર અના દિલ બાકી ॥

હોગયે કલ હુસૈન ઈબ્ન અલી એસૂફી ।

શમઅ ખામોશ હુઈ ઝોર હૈ મહફિલ બાકી ॥

પસ ઈમામ હુસૈન અલખેહિસ્સલામ કે હમરાહિયોં ને

ઈસ જગહ મૈમે ખડે કર દિયે.

રિવાયત હૈ:—કે ઈબ્ને ન્યાઃ બહનિહાદ ને હજરત ઈમા-

મ હુસૈન અલખેહિસ્સલામ કે પાસ ખત બેજ કે ચજ્જ સે

જૈઅત કીજયે યા જંગપર આમાદા હો ખઈ ચે આપને ખત

પટકર જમીન પર ફેંક દીધે એહ દેખકર એસચી ઈબનેસઆદ બદ નિહાત કે પાસ ગયા એર ખતકા હાલ સુનકર ગજબનાક હુઆ એર ફૈજ કો જમા કરેકે ઉમર ઈબનેસઆદ કો ફૈજ કો સરદાર બનાયા.

ઈસને ઈમામ હુસૈન અલએહિસ્સલામકે મુકાબલે કો ઈનકાર દીયા તખ ઈબનેસઆદ ને હુકમ દીયા તૂ ઈમામ હુસૈનસે લડને કે વાસ્તે જા, યા હુકુમત મુલક મેરે કો છોડ દે ઈસ કમબખ્ત ને હુકુમત અખત્યાર કી, એર દુનીયા કી લાલચ મે આકાર શહન શાહ દીન કે મુકાબલે કો આયા એર ઈબનેસઆદ ને લશકર ૨૨૦૦૦૦ કે ઈસકે સાથ ઈમામ કે મુકાબલે કો મેજા ઈસ કમબખ્ત ને પહીલે નહર કુરાત કો ઘેર લીધા તકે ઈમામ અલએહિસ્સલામ કો એક એક ખૂંદ પાની સે તરસાવે.

રિવાયત હૈ:—કે ઈબનેસઆદ મય લશકર સાતવી તારીખ મુહર્રમસે ઈમામકે લોગોં પર પાની બન્દ કરદીયા નન્હે નન્હે બરચે ખરસકે મારે મીસ્લ માહી બેઆખ પાની પાની કર અપની અપની મા એકે ગોદ મેં તડપતે થે પાની નમીલતા થા ઈસવક્ત ઈમામ હુસૈન અલએ હિસ્સલામ કે કબીલે મેં સે એક શખ્સ ઉમર બીનસઆદ કે પાસ ગયે એર સલામ ન કીયા ઉસ ને કહા સલામ રસ્મ ઈસ્લામ એર સુન્નત જનાય ખૈરલ અનામ હૈ તુમને ક્યાં છોડા ક્યાં મૈં મુસલમાન નહીં હૂં । જતાખ દીયા અફસોસ એસી મુસલમાની પર કે દરયા જસ સે જંગલ કે ચરીન્દ પરન્હે પાની પીતે હૈ એર તુમ અહલબૈત રસુલિલાહ કો એક એક ખૂંદ પાનીસે તરસાતે હો ફિર અપનેતર્થ મુસલમાન ઠહરાતે હો । ઉસને કહા સય હૈ મગર હુકુમત મુલક મુઝસે નિહી છોડી જતી સાતવી મુહર્રમસે દસવી તારીખ મુહર્રમ તક નન્હે નન્હે ખરચે અપની માએકે સામને પાની પાની કહેકર તડપતે રહે

ઔર ઈન સબમેં અલીઅસગર સબસે છોટિ થે પ્યાસસે બેકસાર થે । રાવી લિખતા હય કે શિદત પ્યાસકે મારે જખાન ખદ્દ સાકીયે કૌસર માલિક ખહરોખર ફી સૂખકર કાંટા હો ગઈ થી ઔર ઈશારે સે ખાત ચીત કરતે થે અદસોસ સહ હજર અદસોસ ઇમામતિશનયેકામ ખૈમે ધૂપ મેં ઈસ્તાદા દુરમન કતલ કરને પર આમાદા ન કોઈ મૂનસ ન મદદગાર ન ચાર ન ગમખવાર ચુનાયે કરખલામેં ઇમામ તિશનયે કામ તિલાવત કુરાન મજ્હૂદ મેં મસરૂફ, ઔર અશમ મુખારકસે બેઈત્તયાર આંસુ જરી થે કિસ્સી શખ્સ ને આપકો દેખકર આપકો હાલ પૂછાં આપને ફર માયા મેં એક મુસાફિર ગરીબુલવતન મુખતિલા રંજે મહોન હું । ફકિયોં ને ખત ભેજ કર મુઝ કો ખુલાયા, ઔર આપહી ખિલા સમખ મેરે ખૂન કે પ્યાસે હૈં હયરાન હું ક્યા કરું ઔર ક્યો કર નજાત પાઉં ।

રિવાયત હૈ કે જખ અદાય બેઘીલ ને ફરજન્દ શાકીયે કૌસર કે નન્હેં નન્હેં બચ્ચોં વા ઘરકે લેગિા પાની ખન્દ કર દીયા મારે પ્યાસ કે કિસ્સી કો ખાત કરને ફી તાકત ન રહી ઉસ વક્ત હજરત ઇમામ હુસૈન અલસેહિસ્સલામ ને ઈબ્ને સાઅદ શકી કો યેહ લિખા કે ત્રીન કામોં મેં સે એક કામ કર યા તો મુઝેછોડ દે કે મઝકે મોઅજ્જમા કો ચલા જઈ યા ઈજમત દે કે અપને બાલ બચ્ચોં કો ઔર શહરમેં લેકર નિકલ જઈ યા યજ્ઞ કે પાસ ભેજ દે કે વોહ મેરે હક મેં બે આહે સો કરેં ચુનાયે ઈબ્નેસ્વાઈદ ને યેહ હાલ ઈબ્નેજદ બદનિહાદ કો લિખા અગર ઇમામ તિસને કામ બૈઅત કખૂલ કરેં તો બહેતર હે વરના બહોત જલ્દ કતલ કર હાલના મૈને તુઝ કો લઢાઈ કે વાસ્તે ભેજ હૈ નકિ સુલહ કરને કો ઈબ્નેસયાદ ને કહેલાભેજ કે યા તો આપ યજ્ઞ ફી ખૈત ફીજિયે યા સામાન જંગકા તૈયાર ફીજિયેમા યેહ જખાખ સુનકર ઇમામ અલૈહિસ્સલામ કો ચકીન હુઆ કે યેહ લેગ મેરે કતલ પર

આમાદા હંચ અખ અપના સર હય ઔર દુશ્મનોં કા ખંજર
 અગર બહિરમેં હુજ્જત કે વાસ્તે ફરમાતે થે મગર ખાલીન
 મેં શૌક શહાદત થા ન જન અને કી પરવાહ ન સર કટને
 કા ખ્યાલથા બદ હસ કે આપ ને તમામ લોગોં કો ફરમાયા
 કે આજ બપુશી તુમકો ફખસત કરતા હૂં ઔર ઈબજત
 દેતાહૂં જિસ કા છ આહે ચલે જય મેરે લિયે જન ન
 ગમાયે મેરા ખાલિક અકબર તુમસે રાજી ઔર મેરે જદ
 પેગંબર તુમ સે રાજસંદ ઔર મેરી મા ફાતમા અતહર
 તુમ સે ખુશ આજ મેં પંજયે જુદમ મેં ગિરફતાર હું મેં
 નહીં આહતા કે મેરે સાથ અપના ગલા કટાવેં ઔર અપ-
 ના હાતેજર મુઝ કો ખતલાવ સખ જર જ રેને લગે કે દુનિ-
 યા કી ફાલત ઔર આખેરત કી ન્યામત તો હજરત કે કદમોં
 કે તલે હંચ ચેહ કદમ છોડકર કહાં જાયેગે ઔર ઈસ
 તરહ કહતે થે ॥

નજમ.

ચેહ કદમ છોડકે અફસોસ કિંધર જાયેગે હમ ।

આપ સે પહેલે તો ઈસ હસ્તમેં મર જાયેગે હમ ॥

ફખર આપ કે હર વક્ત રહેંગે હાજિર ।

દૂર આંખો સે અગર શક્લ નજર જાયેગે હમ ॥

એક શખ કે લિયે આયે થે ખરંગે શખનમ ।

મુખહ કો બાગ સે એ બાદ શહર જાયેગે હમ ॥

॥ ખયાન શહાદત કી રાત કા ॥

જખ જુમેરાતકા દિન યુજરા ઔર જખ આશરા આપને
 કલ કી રાતકાલી બલા આઈ મેદાન પર હર તરફ સે ગમ કી
 ઘટા ઘેર આઈ દોનોં જહાંન મેં તારી કી છાઈ આફતાખ
 ખાનએ મગરિખ મેં સર બખનો જ બેઠા સારે અખિયયા
 દરગાહ બારી મેં દસત બદ દુઆકે અખ આફતાખ નનિ-
 કલને પાવે આસમાન પર ફિરમને દુવા કરતે કે યા ઈલાહી

सुखद निकलने कि नौभते न आवे हूरा गुहमा अपस में
 रणदा दुनिया में हरयध और ननावर अपने अपने आरशि-
 यानों में भेताप छोटे छोटे अपने अपने भावों के गान्धी से
 अन्न न बूक का प्यास न पीयास की प्यासिध उस रात भर
 आह के नारे अरससेईरी जले थे और यहाँ सारे आहवे
 भेत करभला में इकियों के पंजे में गिरइता उ रोजके भूमे
 प्यासे से तमाम रात ध्यात धवाही में मशनुन नशा शाह
 इतका अढा था जन देने पर तैयार निशानी शर्मते शह-
 इत की ऐसी थी के वोह रात पड़ाउ नजर आती थी प्यासे
 कर धमामहुसेन थाडे धवाही में गेहोश रेत पर मुसल
 भी अये जेठे नागाह नींद आई तो क्या दृष्यते हय के
 हजरत रिमावत पनाह सजलझाहा अहदे व सलाम
 मैदान करभला में तशरीफ लेकर आये आप डा सीने
 से लगा रोकर इरमाया के अये इरान्त दुश्मना दीन तेरे
 कत्त पर तैयार हय और फिर मेरी शहायत के उम्मेदवार
 हय सो ये लोग क्यामत के दिन मेरी शहायत के लीये
 महुइम रहेगे मगर अयरदार उइन कीजियो शमशेर इम्त-
 हान गतेपर लीजियो अय करीय हय उ दिन के सुमे
 प्यासे रहकर हरज शहाइत पाओगे हूरान जितत तुम्हा-
 से जन नीसरीका तैयार हय और भा आप तुम्हारे
 दृष्यतेका गेकरार हय नय मुदा मुदा करके दिन नीकला हर
 तरफ से अन्नभिदा का शीर हुआ उस वक्त
 गैज से आवाज आई अये लश्करयान अन्वाह के अय
 मुसलवे छे हो मिसमिलता कहेकर राहे मौला में सर
 कटाने का तैयार होअये अक पनाय आपका और हुआ
 था के कुताने आप पर हमला किया और अक कुता
 उनमेंसे मुईद दग रभता था वह नपादातरमडा था इस
 से आपका आवम हुय मेरा कतिन मुईद दगवाता हुआ

येह हाल सुनकर सारे अहले पैत राने लगे व्यापने सभ ठा
 रावे से लगाकर तस डीन दी और शहरानों से इरमाया धन
 सभ यतीभोंका नाजपरदारी जहां तक हो सके अग्री तरफ
 किजियो हजरत कुलसूम ने इरमाया जय नाना रसूलमकपूल
 ने कज इरमाई तो भादर भदरपान ने परवरिशडी जय
 अम्माजन ने रहुसत इरमाई तो पाप्माजन ने गोदमे उहा-
 या जय पाप्माजन दुनिया से सिधारे बाई हसन के नरसाये
 में आये और अय व्यापका दृष्टकर सत्र करने हैं जय
 व्यापका बी साया हम लोगों के सशं से उह आवेगा तो
 अय कान हम से मुहज्जत के साथ पेश आवेगा धतनेमें
 मो अज्जनने अजनदी हरतरफसे अलगीदा काशोर दुया
 (सुयह आई के क्यामत आई) धिमाभदुसैन अद्विदिस लाम
 ने नमाज सुयहडी जमाअतसे अदा दी दुया अतम न
 दुई थी के लरकर आदामे तलपजंग अजने लगेतय धंवर
 बी जानि सार धिमाभ दुसैन के गवा कटाने के तयारी
 और शहादत पाने की पुशी में अयेन होने लगे.

नज्म.

तिशनये लय भेकस वोह मजलूम मुरादिर है है ।

बूढ़ पानी डी न पाई दमे आपिर है है ॥

राज वोह रज्जये मौला सागीर वो शाकिर हुय हुय ।

राजये अहमद मुरसल के मुजवर हुय हुय ॥

आसमां हिलता था जमीन पौड से धरती थी ।

नारा आह दुसैना डी सदा आती थी ॥

लिप्पा हुय जम दसवीं तारीख मुकद्दम रोज जुमे की
 सुयह मानिन्द क्यामत नगर आई हरजेक शही नजीजदे
 के कतल करने के हुथयार पदन सजने लगा, नककारा जंग
 का पजने लगा, उमर सय्यादय दनिडाह दस हजर पडने
 पाई तरफ और दस हजर बाई तरफ लिये हजरत के मुका-

भले डो मैदान में आकर थम गया पसटनेके निशान गडा
 दिये उस वक्त अर्श दर्श तक जिनको पशर डो गेकली
 थी उस वक्त धम्म हुसैन आंसुवो मुह धोकर घोडे पर
 सवार होकर लश्कर उभर सख्याद के करीब आये और इर-
 माये अये कूटियो तुम जनते हो डे मैं नवासा हजरत
 मुहम्मद रसूलिल्लाह का हूं और जंगर गोशये शेर युद्ध अली
 मुरतुज का, और लफ्त जंगर इतमा जेहदा का मेरे बाई
 धम्म हुसैन ये हजरत हुमजद सैन्यदुश्शुद्ध मेरे बापा
 जन के अया ये हमो अमामा मेरे सर पर और जुज्जुद गवे
 में रसूल युद्ध का, कभर में पटका हुसैन मुजतपाका, और येद
 जुदिइकार हैदरी पास बापाजन के हाथ की और येद घोड़ी
 पास नानाजन की सवारी की है अये कूटियो हजरत धिसा की
 उम्मत अगर अली तक कहीं जनके गधे के सुम का
 निशान पाती है तो बड़ी ताज्जुम से उस जगह सर
 जुका देती है यहुदी हजरत मूसा के कदम का निशान पत्थर
 पर पाते हैं मो बडे आदाब व ताज्जुम से पेश आते
 हैं और तुम नबी के नपासे से गुंठ गुंठ पानी से तरसा
 कर कत्ल करने का तैयार हो कहे हमने तुम्हारे लोगों में
 से किस की गर्दन मारी है या तुम्हारा कुछ माल किया
 हय के उसके बहने लहते हो मैने तो कभी जूट नहीं पोसा
 किसी मुसलमान का नहीं सलाया कर्ष इर्ज सुन्नत नहीं
 छोडा जे धिस पर धितना जुलम करते हो तुम भूष जनते हो
 के आज इय जमीन पर कौन शम्स न सय आली और
 शराइत में मेरे पशपर नहीं हम इनियां से मुंह इर मदीने
 में आपने जह जुजुर्गवार के रोज पर रहते थे बतन छोडा
 मंडके में अकर क्याम निया बडां से अत मुतवातिर बेजकर
 भूष महमानी अदा की भूष कहरदानी की अगर तुम्हारे
 सितम से अक आड कइ तो जंगर हुमजद अर्श इतजवे

सारी हुनीयां पलट जावे, और लाकर यज्ज के सरदार
 उमर सम्पाद, जल भेशन और शीस पुकारकर कहा तुम
 सभ ने भत भेज कर मुझे गुलवाया यहां गुलवाकर अच्छी
 दावत दी और उ दीन के प्यासे का प्यून पीने का आये.

रिवायत है इस के बाद उमर सम्पाद भरदूद ने कहा
 अये कूदीयो गवाह रहो के मैं पहीने लरकर धिमां पर तीर
 यक्षाता तब आपने रैस मुबारक का हाथ में लेकर धरमाया
 के तीन वक्त पुदा का गज्ज सभ से जयादद लरका पहिले
 जय यहूदीयो ने अज्ज के पुदा का भेटा दूसरे जय नसार
 ने कहा इसा अन्नयेहिससलामके के भेटे अल्लाह के हैं तीसरे
 इस वक्त के कूदी भेवक्ष उसके रसूल के प्रगन्द के कत्त के
 आये बाद आपने लरकर आदा की तरफ घोडा चमकाया
 उस वक्त आपके जननसिरो ने हस्त भरतद होकर अर्ज
 कीयाजपतकहमवोगज्जिन्दा हैं हरगीज आपका अस्कीयासे
 लढने न हगे शमरीर उठाने न हगे जय हम सभ आप के
 सामने शहीद हो जावे बाद आप का अम्तयार है हरयद
 अहादुरान लरकर धिमां के उ दीन के भूये प्यासे येभगर
 हीम्मत व शूजायत में मैदान जंग के शेर थे जय लढाई शुरू
 हुई अक अक जवान लरकर आदा के मुकाबले आता था
 सौ सौ प्यास प्यास शकी के वासीज जहन्नम करके शहीद
 हो जाता था धिमां तनहा लश्तर में जाते थे और शहीदों
 की लायश के उठाकर लाते थे शीर तो तलवारों चलने
 लगीं हर तरफ से बोहा परसने लगा लडते लडते हर अक
 दीक्षावर कतरे आपसे तरसनेलगा प्यून की न दीयां जहेने
 लगी और कुक्षियों के लायशों के ढेर जमा होने लगे इह
 कपज करते करते हजरत मसकुलमौत थक गये सवाल करते
 करते मुनकीर नकीर की तपीयत धनराई जय दिन भरदूदों
 ने देखा के याहवे भैत सर कटाने के जज्ज से तैयार हैं

पय सौ सौ पयास पयास शकी एक एक दिवावर पर
तीर यजाने लगे । यदांतक डे लरकरे धिमांम से जे लडने
डा जाता था जिन्दा फिरकर न आता था सिर्फ ५० दिवा-
वरो ने कर्छे हुअर कुक्षर डो वासित नहन्नम कर आपिर
डो शर्मन शडाहत पीकर नन्नत डो सिधारे.

जिन्ना है नय ५० दिवावरो से नयादा ने शडाहत पाई
तय ननाय धिमांम मजनुम ने दूरमाया डे हय डोई दूरयाद
डो पडुयने वाजा पुदा डे वास्ते हुमारी दूरयाद रसी डो
आवे अशसोस अये लोगो कलमा नभी का पडे जने
हो और वास्ते कल आसाद नभी डे जडे आते हो येद
दूरयाद आप डी नाउम्मेदी और भेगभरी से न थी
जदिक धिस वास्ते डे देये धिसनाम का दावा करने वालों में
से धिस वस्तु हुमारा कौन सात देता है और दरगाह ईलाही
से आज कौन हिदायत पाता हय.

॥ अयान दुरडी शडाहत का ॥

दुर पिन यजद रेयाही जे उमरस आद डे लरकर डे
सदीशों में से था येद दूरयाद धिमांमहुसैन अद्वैदिसनाम
की सुनकर भारे गम डे सर धुनकर उमरसआद से कडने
लगा. ज्या अय बी तू धिमांमहुसैन से लडेगा उस भरदूह
ने कदा भेशक तय दुर ने कदा कल पुदा डे सामने ज्यों
कर जवेगा और रसुल पुदा डो कया मुड दिपसावेगो औरघोडा
होडाकर धिमांम आदी मुकाम से भिलना आडा तय उस
धिमांमहुसैन डो करणवा लाने डी कैशियत याद आध तो
धिस तरह कडने लगा.

कसीदा.

कडता था अपने दिलमें येद दुर कांप कांप कर ।

वोअुर्भ कल करते हैं सय्यद डो अडवे शर ॥

ਅਕਸੋਸ਼ਾ ਸਾਫ਼ ਡਾ ਧੋਰ ਤੇ ਕਥੋਂ ਲਾਪਾਂ ਮੈਂ ਈਧਰ ।
 ਫੁੱਲ ਮੇਰੇ ਸਰ ਪੈ ਘੁੰਨ ਸ਼ਹਨਸ਼ਾਫ਼ ਘੜੇਧਰ ॥
 ਧੋਲ ਯੁੱਧ ਆਫ਼ ਕਿਸ ਸੇ ਮੈਂ ਫ਼ਿਰ ਘੜਾਵਾਭੰਗਾ ।
 ਕਥੋਂ ਕਰ ਨਘੀ ਡਾ ਫੁੱਲ ਮੇਂ ਮੈਂ ਘੁੰਨਾਫ਼ਿਯਾਭੰਗਾ ॥
 ਲਾਭ ਨੇ ਫੁਰ ਤੇ ਰਾਂਡੇ ਕਫ਼ਾ ਵਾਫ਼ ਮਰਫ਼ੁਆ ।
 ਕਫ਼ਮੋਂ ਪੈ ਈਧਨੇ ਕਾਤਮਾ ਤੇ ਫ਼ਾਂਗੇ ਫੁੱਲ ਫ਼ਿਦਾ ॥
 ਯੇ ਕਸ ਕਾ ਸਾਥ ਫ਼ੀਜ਼ ਧੋਲ ਨਾਮ ਈਸਮੇਂ ਹੈ ਘੜਾ ।
 ਸ਼ਾਫ਼ ਤੇ ਤਰਫ਼ ਘੜ ਤੇ ਮਫ਼ਗਾਰ ਹੈ ਘੁੰਨਾ ॥
 ਧੋਅਤ ਫ਼ੋਡੇ ਘੁੰਨ ਮੇਂ ਰਹਨੇ ਡਾ ਘ ਮੀਧੇ ।
 ਉਸਸੇ ਮਿਧੇ ਤੇ ਘੜੇ ਮਿਧੇ ਸੇ ਘੁੰਨਾ ਮਿਧੇ ॥
 ਫੁਰ ਨੇ ਕਫ਼ਾ ਤੇ ਮੈਂ ਤੋ ਨਿਫ਼ਾਧਤਫ਼ੁ ਸ਼ਰਮਸਾਰ ।
 ਆਂਘੇ ਮੇਰੀ ਫੁਸੇਨ ਸੇ ਫ਼ਰਗਿਜ਼ ਨ ਫ਼ਾਂਗੀ ਘਾਰ ॥
 ਤਲਵਾਰ ਅਧਨਾ ਘੀਧ ਤੇ ਧੂ ਮੇਰਾ ਸਰ ਉਤਾਰ ।
 ਘੋਰ ਲੋਕ ਫੁੰਨੁਰ ਸ਼ਹਨਸ਼ਾਫ਼ ਘਾ ਵਿਕਾਰ ॥
 ਫੁੱਲ ਫ਼ਾ ਫ਼ਾ ਨ ਕਰੇ ਮੁਝੇ ਈਸ ਮੇਂ ਘੋਨ ਫੁੱਲ ।
 ਕਫ਼ਮੋਂ ਪੈ ਫ਼ਾਲਫ਼ੇ ਤੇ ਧੋਲ ਨਝਰੇ ਫੁੰਨੇਨ ਫੁੱਲ ॥
 ਕਫ਼ਿਯੋ ਤੇ ਫ਼ਾਧ ਘੋਲ ਤੇ ਧਾ ਫੁਰ ਨੇ ਧੋਲ ਕਫ਼ਾ ।
 ਮੋਲਾ ਤੇ ਪਾਸ ਮੈਂ ਨ ਘਿਯਜ਼ਤ ਸੇ ਘਾ ਸਕਾ ॥
 ਅਧ ਉਸਕਾ ਘੜਾ ਫ਼ੀਯਧੇ ਘੇ ਫੁੱਲ ਫ਼ਾ ਘਤਾ ।
 ਘੋਰ ਮੇਰੀ ਮਗਫ਼ਰੇਤ ਤੇ ਲਿਧੇ ਫ਼ੀਯਧੇ ਫੁੰਨਾ ॥
 ਰਾਘ ਫੁੰਨੁਰ ਫ਼ਾਧੇ ਤੋ ਮੈਂ ਰਸਤਗਾਰ ਫ਼ੁੰਨਾ ।
 ਮੁਝਰਿਮ ਤੋ ਫ਼ੁੰਨ ਪਰ ਅਧਯਾ ਕਾ ਫੁੰਨੇਫ਼ਵਾਰ ਫ਼ੁੰਨਾ ॥
 ਧੋਲ ਘੋਲ ਵਸੀਯਤ ਘੋਰ ਫੁੱਲ ਸੁਨਧੇ ਮੇਰਾ ਸਫ਼ੁਨ ।
 ਫ਼ਰਗਿਜ਼ ਨ ਮੇਰੀ ਲਾਸ਼ ਡਾ ਧੂ ਫ਼ੀਯਧੇ ਫ਼ੁੰਨ ॥
 ਪਾਂਧ ਮੇਂ ਮੇਰੇ ਘੜਰੇ ਘੁੰਨ ਘਾਂਧ ਕਰ ਰਸਨ ।
 ਲੇ ਘਨਾ ਘੀਧਕਰ ਤਰਫ਼ ਸਥਧੇ ਘਮਨ ॥
 ਮਰ ਕਰ ਫ਼ੜੇਗਾ ਫ਼ੀਜ਼ ਮੈਂ ਸ਼ਾਫ਼ ਸੇ ਸੁਨਾਫ਼ ਤੇ ।
 ਧੂ ਫ਼ਾਧ ਘਾਂਧ ਫ਼ੀਯਧੇ ਮੁਝ ਰਸਧਾਫ਼ ਤੇ ॥

किसमत ने लते ल तो न होने दिया निसार ।

हजरत पे सटके डील्यो मेरी लाश सातपार ॥

कदमों पे जुलजला के रणकर अयशम नार ।

कहियो के है हुजुर में हाजूर गुनाहगार ॥

नेही नही है नाम ये आमाज लश्त में ।

हाजम में याहो डावहो याहो गेहश्त में ॥

नागाह आर्ध आलमों पांजा से येह सदा ।

ये महमां हुसैन के मत कटियो गला ॥

तुत्र का तो मिल युका है शहादत का भरतपा ।

पागे गेहश्त तेरे लिये सुगह से है वा ॥

तू गदद ज के सिपत नपी गेकरार है ।

जन्नत में मुस्तफा का तेरा धन्तनार है ॥

अध सदाये हजरते जेदुरा येह येक पार ।

मैं सटके तेरे ये मेरे अये के ज निसार ॥

अपपर शिकन पुकार के ये दुर नामदार ।

तू किस लिये हुसैन से धतना हय शर्म सार ॥

मैं अपने साथ लेके तुझे वां ये जजिंगा ;

तेरी अताहुसैन से मैं जप्शवाजिंगा ॥

दुर ने कहा येह देष के शक अपने लार्ध डी ।

शुक बुद्ध के जप्त ने मेरी रिसार्ध डी ॥

तू ईज देष साडी कैसर जत का ।

क्या भूष मिल गया है वसीला नज्जत का ॥

येह सुनते ही दुर भय अपने लार्ध गेटे और गुलाम के
धमाधमा आली मुकाम के पास आया घाटे से उतर कर
रिकायआली का पोसा दिया नालअनका आपोसे लगा कहने
लगा अथर मुझे धस लार्ध का हाथ मालुम होता तो
आपका करणवा में न धरता अये ईज देष रसुल मकजुल
मैं ही ने यहवे आप पर ईजकशीकी थी अथमैं आपके

कदमों पर जन शिवा करने को आया हूँ मेरा कसूर सुझाई
हो सकता है मेरी तोयल कयूल हो सकती हय तय आपने
पडी मुहम्मदतसे दुरके सर और मुंह पर हाथ डेर डरमाया
अये दुर नय पन्दा पताकरके ननाय पारीमें तोयल
अस्तगदर करता है हकतआला अपने हलीय के सदे
सारे गुनाह माई कर देता हय अये दुर पुढाने तेरी
तोयल कयूल डरमाई दिन क्यामत मेरे नाना जन नेरी
शशायत करेगे .

वोही दुर हय के शह को करपला में घेर लाया था ।

वही अय धरक में शह के गला अपना कटाता है ॥

तय दुर ने कहा मेरी जन आप पर कुर्मान सिवाह
मुझे ली अय रन की धजगत दीजिये आपने डरमाया तुम
मेरे भडेमान हो उदरे दुसरा काई जवेगा राह मौला में
सर कटावेगा दुर ने न माना धजगत लेकर मैदान की तरफ
घोडे को उडा लशकर आदा के मुकायले में आकर पय्यावाज
पुलन्द पुकार पंजर अय दारम्यान से निकल मूछे पर ताव
दकर अस्त्रिया को धमकाया उमर सय्याह दुर को मैदान में
देपकर तलमला गया और धपराकर सइवान जे पडा पदत-
वान था उससे कहा किदुर को समझकर अपने गिराह मे ले
आयो अगर न माने तो उसका सर काट ला सइवान आकर
कहने लग अये दुर तुम जैसे अकलमन्द होकर यजह को
छोडधिमामहुसैन के पास गये धतनही में दुरने जमाय दिया
यजह पक्षीह को धिमामहुसैन से क्या निश्चयत येड कडेकर
सइवान पर पंजर अलाया अेकहीवार में जहन्नम पदुयाया
सइवान के तीन बाई पडे नामदार थे ये हाल देपकर मैदान
में आये और अेकदम दुर पर हमला किया दुर ने लपक
के अेकही वार में उन तीनों का सर धड से जुदा किया
पाद को धिमामहुसैन के पास आकर अर्ज किया या हजरत

ਆਪ ਮੁੜ ਸੇ ਰਾਭੁ ਫੁਝੇ ਆਪਨੇ ਫ਼ਰਮਾਯਾ ਅਝੇ ਫੁਰ ਮੈਂ
 ਰਾਭੁ ਮੇਰਾ ਖੁਫ਼ਾ ਐਸਾ ਰਸੁਤ ਰਾਭੁ ਧੇਫ਼ ਸੁਨਕਰ ਫੁਰ ਫ਼ਿਰ
 ਮੈਦਾਨ ਮੇਂ ਆਝੇ ਐਸਾ ਫ਼ਜ਼ਰੋਂ ਫ਼ਾ ਫ਼ੋਜ਼ਾਭੀ ਘਨਾ ਫ਼ਿਆ ਓਮਰ
 ਸਯਾਦ ਧੇਫ਼ ਫ਼ਾਲ ਫ਼ਯਕਰ ਤਜ਼ਮਤਾ ਗਯਾ ਫ਼ਿਰ ਫੁਰ ਈਮਾਮ
 ਫ਼ੇ ਪਾਸ ਆਕਰ ਧਾਸ ਫ਼ਾ ਜ਼ਿਕਰ ਜ਼ਘਾਨ ਪਰ ਲਾਯਾ ਆਪਨੇ
 ਫ਼ਰਮਾਯਾ ਫ਼ੇ ਅਝੇ ਫੁਰ ਕਰੀਘ ਫ਼ਯ ਤੂ ਈਸੀ ਤਰਫ਼ ਸ਼ਾਫ਼ਾਤ
 ਪਾਏ ਫ਼ਿਰ ਮੈਦਾਨ ਮੇਂ ਜ਼ਕਰਫ਼ੇ ਫ਼ਜ਼ਰੋਂ ਫ਼ਾ ਜ਼ਫ਼ਨਮ ਵਸੀਏ ਕਿਆ
 ਆਘਿਰ ਧੋਫ਼ਾ ਜ਼ਘਮੋਂ ਸੇ ਧੁਰ ਧੁਰ ਫ਼ੋਕਰ ਗਿਰ ਪਫ਼ਾ ਮਗਰ ਫੁਰ
 ਪੈਦਤ ਫ਼ੀ ਫ਼ੋਕਰ ਅਫ਼ਿਕਯਾਂ ਪਰ ਵਾਰ ਕਰਤਾ ਥਾ ।

ਈਮਾਮ ਨੇ ਫ਼ਘਾ ਫ਼ੇ ਫੁਰ ਪੈਦਤ ਫ਼ੋਕਰ ਲਫ਼ ਰਫ਼ਾ ਫ਼ੈ ਐਕ ਧੋਫ਼ਾ
 ਫੁਰ ਫ਼ੇ ਪਾਸ ਲੇਜ਼ ਫੁਰ ਓਸਫ਼ੇ ਰਿਕਾਘ ਫ਼ਾ ਧੋਸਾ ਫ਼ੇਕਰ ਸਵਾਰ ਫੁਝਾ
 ਐਸਾ ਬਫ਼ਾ ਕਿ ਈਮਾਮ ਫੁਜ਼ੇਨ ਫ਼ੇ ਪਾਸ ਆਏ ਗੈਘ ਸੇ ਆਵਾਜ਼
 ਆਈ ਅਝੇ ਫੁਰ ਅਘ ਮਤ ਜਾਝੋ ਧਾਸਾ ਗਲਾ ਕਫ਼ਾਫ਼ਾ ਆਧੇ
 ਫ਼ੈਸਰ ਤੁਮਫ਼ਾਰੇ ਫ਼ਿਧੇ ਤੈਧਾਰ ਫ਼ਯ ਪਸ ਫੁਰ ਨੇ ਈਮਾਮ ਫ਼ੇ
 ਤਰਫ਼ ਸੁਫ਼ ਕਰਫ਼ੇ ਕਫ਼ਾ ਧਾ ਈਘਨੇ ਰਸੂਲਿਫ਼ਲਾਫ਼ ਕਰੀਘ ਫ਼ਯ ਮੇਂ
 ਸ਼ਾਫ਼ਾਤ ਪਾਫ਼ਾ ਫ਼ੈ ਆਘਿਰੀ ਸਤਾਮ ਫ਼ੀਜ਼ਿਧੇ, ਆਪਨੇ
 ਫ਼ਰਮਾਯਾ ਘਿਸਮਿਫ਼ਾ ਕਰੇ ਫ਼ਮ ਫ਼ੀ ਥੋਫ਼ੀ ਫ਼ਰ ਘਾਫ਼
 ਤੁਫ਼ਾਰੇ ਪਾਸ ਆਫ਼ੇ ਫ਼ੈ ਲਰਕਰ ਓਮਰ ਸਯਾਦ ਨੇ ਧਾਰੋਂ ਤਰਫ਼
 ਸੇ ਤੀਰ ਘਰਸਾਨਾ ਧੁਰ ਕਰਫ਼ਿਆ ਆਘਿਰ ਫੁਰ ਜ਼ਘਮ ਸੇ ਧੁਰ ਧੁਰ
 ਫ਼ਾ ਜ਼ਮੀਰ ਪਰ ਗਿਰ ਪਫ਼ਾ ਐਸਾ ਪੁਕਾਰਾ ਅਝੇ ਈਮਾਮ ਮੇਰੀ
 ਘਘਰ ਫ਼ੀਝਧੇ ਆਪ ਧੇਫ਼ ਸੁਨਫ਼ੇ ਫ਼ੀ ਫੁਰ ਫ਼ੇ ਪਾਸ ਗਧੇ ਐਸਾ
 ਘਿਸੇ ਮੇਂ ਓਫ਼ਾ ਲਾਧੇ ਘਾਫ਼ ਈਸਫ਼ੇ ਫੁਰ ਫ਼ਾ ਘਾਫ਼ ਐਸਾ ਘੋਫ਼ਾ
 ਫ਼ੋਨੋ ਈਸ ਤਰਫ਼ ਮੈਦਾਨ ਮੇਂ ਜ਼ ਐਕ ਫ਼ਾ ਫ਼ਾ ਐਸਾ ਫ਼ਾ ਫ਼ਾ ਧਾਰ ਕਰਫ਼ੇ
 ਖੁਫ਼ ਫ਼ੀ ਸਘਰਤ ਸ਼ਾਫ਼ਾਤ ਪਿਧਾ ਪਤ ਆਫ਼ਮੀ ਆਪ ਫ਼ੇਸ਼ਾਫ਼ਾਤ
 ਪਾਧੁਫ਼ੇ ਸਿਵਾਧ ੧੫ ਆਫ਼ਮਿਧੋਂ ਫ਼ੇ ਫ਼ਾਫ਼ ਘਾਫ਼ੀ ਨ ਰਫ਼ਾ ਐਸਾ
 ਘਾਫ਼ ਲਤੀਝੇ ਘਾਨਝੇ ਐਸਾ ਘੋਫ਼ ਆਪ ਫ਼ੇ ਥੇ ਓਸ ਵਕ਼ਤ ਆਪਨੇ
 ਆਫ਼ਾ ਫ਼ੇ ਮੈਦਾਨ ਮੇਂ ਜ਼ਕਰ ਰਫ਼ੇ ਮੈਫ਼ਾ ਮੇਂ ਅਪਨਾ ਸਰ ਕਫ਼ਾ
 ਫ਼ੈ ਓਸ ਵਕ਼ਤ ਆਪ ਫ਼ੇ ਜ਼ਨ ਨਿਸ਼ਾਰ ਫ਼ਾਧੇ ਘੋਫ਼ਕਰ ਅਝੇ

કરને લગે અચ્ચે કર્જન્દ પુત્ર આપ ઠહરે હમ લોગ અશિક્ષિયોં
કો મારેગે હમારે સર આપ કે કદમોં પર નિસાર કરેગે જાકર
ઈસ વક્ત યેહ મૈદાન હમારે ખૂન સે લાવેજાર હોગે આપ યેહ
સુનકર રોને લગે ઓર કરમાને લગે:—

નજમ.

પરવર્દીગાર સદમે ઝો તકદીર મેં યેહ થે ।

લોહ કો એક તવા દિયા હોતા બજાએ દિલ ॥

તુમ લોગ મેરે સામને શહાદત પાઓગે હમ યેહ હાલ
ક્યોં કર દેખતે રહેગે યેહ સદમેં મુતવાતિવર ક્યોં કર સંકેગે.

શેર.

તુમ મેરે સામને ઈસ દશત મેં હો બજો શહીદ ।

મેં રહું રોને કો એક બેજારો દિલ બાકી ॥

આપને જુરરિયાત તથેખાત સે સખ કો સમઝાયા મગર
સખ આપ પર શેક્તા વ જાનિસાર થે કિસી કે ખ્યાલ મેં ન
આયા આપિર ઈમામ અન્નૈહિસ્લામ ને દિલ કો થામકર
સખકો મૈદાન કી ઈજાજત કી એક દિલ હજાર સદ મોં મેં
મુખતિલા અલગરજ સખ સે પડલે હજારત અબદુલ્લા કરજન્દ
મુસલિમ રૂખસત કે વાસ્તે આયે ઈમામ અન્નૈહિસ્લામને પ્ર-
માયા કે અબદુલ્લા તુમ યાદગાર મુસલિમ બિનઅકીલ હો મૈદાન
કો ન બવો ઓર મુઝ કો ન રૂલાવો ઉન્હોં ને કદમોં પર સરર
ખા ઓર અર્જ કિયા કે આજ તો મુઝ કો મૈદાન કી ઈજાજત
દીજીયે તોકે અપને બાબ ઓર બાધ્યોં સે જાકર બહીશત
મેં મિલું અલગરજ હજારત અબદુલ્લા રૂખસત લેકર મૈદાન
કારજાર મેં આયે ઓર શમશીર આબદાર સે સૈકડોં કો
જાજમ પહુંચાયા આપિર એકબારગી સખને ઉસપર હમલા-
કિયા ઓર ઉસદિલાવરકો ધેરલિયા હજારત અબદુલ્લા તીન
દનકેકે મૂખે પ્યાસે હો ચાર જખમતલવાકે ખાકર ઓર લી બેહાલ

હો ગયે ઘોડેસે દ્રશજમી ન પરગિરે ઓર શરખત શહાદત-
 પીકર જન્નતુલ પ્રિર રદૌષ કો રવાના હુવે બાદ ઉસકે બદર
 બિનઅકીલ અબ્દુલ રહમાન ઈબને અકીલ મૈદાન કારખર મેં
 આયે સૈકડો કો જહન્નમ મહુઆકર જન્નત કો સિધારે ઈસી
 તરફે મરતબાખમરતબા ઈમામ હુસૈન અલૈહિસ્લામ કે સામને
 ભાઈ ઓર ભતીજ બરોબર શહીદ હોતે જાતે ઓર ઉનકે
 ફિક્ક મેં આંખોં સેઆંસૂ બહાતે થે ખેમા અહલે ખૈત મેં
 અજબ તરફ કા શરૈ ક્યામત બરપાયા બાદ
 ઉસકે હજરત જૈ નબ ને અપને બેટાં કો અપને પાસ ખુલાયા
 ઓર ફરમાયા કે આજ તુમ કો બ ખુશી મૈદાન કી ઈજાજત
 દેતી હૂં ક્યોંકે ભાઈમુજ કો તુમ સે જ્યાદા અજબ હૈ
 મેરે ભાઈ કે કદમોં પર અપની જાન નિસારકરે આજતન
 તનહા હજર બસાઓં મેં મુબનિલા હૈ દોનોં સાહબખદે માં
 સે ઈજાજત મિલતેહી માંહે પાસ આયે ઓર ઈજાજતમાગી
 પહેલે મોહમ્મદ બિન અબ્દુલા મૈદાન મેં આયે એક હી
 હમને મેં દરદમ બરહમ કર દિયા જીસ તરફ શમશીર અમ-
 કાતે દસ પાંચ સર ઉડાતે આખિરકાર અશકિયા બેહુયા ને
 એક બારગી હમલા કિયા મોહમ્મદ બિન અબ્દુલા ગશ બાકર
 ઘોડે સે ગિરે ઓર જન્નત કો સિધારે ઉસી તરફ ઉનકે
 ભાઈ જાન બિન અબ્દુલા માનિન્દ શેર સુરખ્યાં લશકરે આદા
 પર આયે ઓર કમાલ શખ્સત દિખાકર જન્નત કો સિધારે
 હજરત જૈ નબ ઉનકે ફિરાક મેં રાતી ઓર ચેહ બયાં
 કરતી થી ॥

॥ નોહા ॥

અપને માંખુ પૈ ફિદા હો ગયે દોનોં ભાઈ ।

કુશતયે રાહ ખુદા હો ગયે દોનોં ભાઈ ॥

જનકી કુરકત ન ગવારા થી જશ બી હમ કો ।

હૈંદ વોહ આજ બુદા હો ગયે દોનોં ભાઈ ॥

એસે રૂઠે હોડે મુંહ સે બી નહીં બોલતે હો ।

કિસ લિયે હમ સે ખદા હો ગયે દોનોં બાઈ ॥

તિશન બીબી તિશન દહન તિશન જખાં તિશન ગુલૂં ।

તર્ફે દરયાયે ફના હો ગયે દોનોં બાઈ ॥

અડે ઈસ દરત મુસીબત મેં ખતર જોશે જદા ।

હકફે તીર કાઝ હો ગયે દોનોં બાઈ ॥

॥ ખયાન હજરત કાસિમ ટી શહાદત કા ॥

બાદ ઈસ કે હજરત કાસિમ બિન ઈમામ હસન રહીઅ-
લલાહો અનહો ને હાથ જોડકર અરજા કી કે ચચાજન મેરી
સલામ લીજિયે રનકા ઈજ્જત દીજિયે અપને કુરમાયા
મઅએ નૂરઅરમ બાઈ હસન કી અબ તુમહીં યાદગાર હો તુમ
કો રન કી ઇજ્જત ન દેગે અપને સામને ગલા કટાને ન દેગે;
હજરત કાસિમ ટી માં ને બી લપક કર ઉન કા હામન થાંમા
ઔર આહ સર્દે બાર કે ખેમેમે, ખીયા હજરત કાસિમ
ખેમેમે સર ખાજની હોકર રાએ ઉસ વકન અપકા વોહ
તાવીજકી યાદ પડી જિસકી ઇમામ હસન ને અપને દસ્ત
ખાતસે લિખકર ઉનકે બાજુપર બાંધાયા ઔર તાલીફ કી
થી કે બેટા જમ તુમકો કોઈ મુસીબત પેશ અએ હરતરફ
સે તુમ પર ઘટા ગમકી ધિરઆયે તમ તુમ ઈસકો ખોલકર
પઢના ઔર ઈસ પર અમત કરના કાસિમને દિલ મેં કહાકે
આજતક હમ કો એસી મુસીબત કબી નહીં પડી ચેક
તાવીજ ખોલકર જેમે કયા લિખા હૈ ખોલકર દખલો ચેક
લિખા થા અએ બેટ કાસીમ મેં તુએ વસીયત કરતા હં કે
જમ તુમ અપને ચયાં હુઝૈનકા મેંદાન કરખતમે ફકિયાંન
દગાખાજકે હાથમે ગિરફતાર દેખો હરત સે મજબૂર નઅર
દેખો તો સર અપના ઉનકે કદમોં પર ફિદા કર દેના
હરય-દુમ્મારે ચયા મનાકરે હરગિજ મત માનના જન
અપની ઉતપર કુરખાનકર દેના તુમકારી મ અર શકિતો

ખપરદાર હરગિજ ન માનના ચયકે સમને લગા કટાને કા
એન શકાદત જાનના જિત વક્ત હજરત કાસીમ ને ચે
વસીયતનામા પદા મારે ખુશી કે દુઃખ ગયે ઔર થોહ વસીયત-
નામા લાકર ચયા કે સામને રખ દિયા ઔર રત મેં જાને
દી ઈજાજત ચાહી ઈમામ કો વસીયતનામા પઢકર બાઈકી
મુહમ્મત યાદ આઈ બે અખિતથાર કલેજકો થામ ફરમાયે
અએ કાસીમ અમ બાઈ હસન દી નિશાની તુમહી હો જિત
વક્ત બાઈ દી ચૂરત યાદ આતી હય તો તુમ કો દેખકર
જો કો તસદીન કર લેતા હું મગર કાસીમને બહોત મિન્નત
ઔર સમાજુતો દી તખ આપ હજરત કાસીમ કો ખેમે
મેં લાય ઔર અપની બેટી સે શાદી કરદી બાદકો બતીજ
કે ગલેસે ગત્રા મિત્રા રોકર મેંદાન મેં જકર ગત્રા કટાને
દી ઈજાજત દી.

નિકલા હરમ સે કાસીમે નોશાહ શાદી હો ।

બખશા કે મહેર બીબી સે ઔર મા સે દુધ કો ॥

પણ કાસીમ લરકર ઉમરસ આદકે સામને આયે ઔર
બહોતેરે અશિક્કેયોં કો જહન્નમ કો પકુંચાએ ઔર બા
આવાજ મુલ્કન્દ ફરમા કરહા અએ જફાકરો ફરજન્દાન સાદી
ફાસરકો બૂંદ બૂંદ પાની સે તરસાકે મેક તેગ ઔરતીરોં
કો ખરસા કર શાદીદ કરતેહો ઔર અહલેબેત રસુલ
દી બેકસી ઔર બેખરી દેખકર ખુશી કરતેહો ઈદ
કરતેહો અએ બેશરમ અપને જાનવરોંકો દાના પાની
પિત્રાનેહો નન્હે નન્હે અએ ઔરાત ઔર બે મુંહકે જાન-
વરોંકો એસી મરમીકે દિનેમિ પાનીસે તરસાતે હો ઔર
હમારે કઈ બેગુનાહોંકો એક એક ઘૂટ પાનીસે તરસાકર
શરખત શકાદતપિત્રા દિયે અમ હમ અન્દ બાકી રહે હું
ઇજાં મત પકુંચાએ કલ ખુદા કો કયા મુંહ દિખા ઔર
રસુલેખુદા સે કયા કહોગે દુનિયાકે દિયે દિનેકો મત

ખરબાદ કરે કયામત કી ખ્યાસ ઝોર યે કસી કો યાદ કરે
આજ હમ તુમહારે પંજ મેં ગિરફતાર હૈં કલ હમીં સે
કામ પઢેગા હમ બાગે જન્નત મેં આરામ કરેંગે તુમ દોજખ
મેં પડે સડોંગે ફૂફિયોં ને જવાબ દિયા જખ તક યજ્ઞંદ સે
બંચત ન કરેંગે તખ તક ન છોડેંગે તખ આપને ઘોડે કો
ચમકાયા ઝોર ફરમાયા જિસ કે સર પર મૈત સવાર હો
મેરે રૂબરૂ આવે.

લિખા હૈં લશ્કર ઉમર સચ્ચાદ આપ કી બહાદુરી કો
દેખકર કાંપને લગા કોઈ શખ્સ આપકે સામને ન આયા
તખ ઉમરસચ્ચાક ને ધખરાકર એક પહેલવાન જિસકા નામ
અર્જક શામી થા એ યજ્ઞંદ કી તરફ સે હરસાલ ૧૦૦૦
દીનાર ઈનામ પાતા થા બુલાકર કહા કે ઈસ જવાન કે
આગે કોઈ નહીં જતા ઈસ લિયે તૂ હજાર પ્યાદે ઝોર સવાર
લેકર જ ઝોર ઉસકા સર ઉતારલા ઉસ પહેલવાનને જવાબ
દિયા તુઝે શર્મ નહીં આતી કે મુઝે એસે પહેલવાન હો
જિસકા મિસર વોશામ મેં ડંકા બજરહા હૈં એક એસે કમ
ઉમર લડકે કે સાથ લડને કો કહેતા હય ઉમરસચ્ચાદ ને
કહા અરે ઉસે લડકા મત સમજ કયા તૂ નહીં જાનતા
યેહ બેટા દિલેર ઈમામ હુસૈન મુજતબા કા નવાસા મુહ-
મ્મદ મુસ્તશા સલ્લલાહો અલૈહે વ સલમ ઝોર પોતા આલી
શેરે ખુદા કા હય અગર યેહ ૩ દિન કા ભૂખા પ્યાસા ન
હોતા તો જિંધર કદમ ધરતા સવાર હો પ્યાદા ઝોર પ્યાદે
કા સર કાટ કે હવા સે ખાત કરતા પહેલવાન ને કહા
અગર તૂ મેરા ઈનામ બન્દ કરૈ તોભી ન જાઝોંગા મગર તેરે
કહનેસે મેરે તીનોં બેટાં મેં સે એ હરએક અરખ મેં
અપના સાની નહીં રખતે ઉસ લડકે કે મુકાબલે કો એક
એક કો મેજતા હૈં દુખિયે તુમહારે સામને ઉસ લડકે કા

सर काट लाता हय या नहीं आपिर उसका जडा लडका
घोडे पर सवार हुअर इपये डी शमशेर आपदार लेकर
पादल डी तरह गरजता हुआ हुअरत कासीम के सामने
आया आपने घोडे का यमका कर उस पर भंजर भूषवार
यलाया वोह मलकिन जभगी होकर जमीर पर आया
आपने उस वक्त तलवार उसके हाथ से छीनली और
आप घोडे पर से उसके सर के पास पकड घोडे का
होडाते और इसी तरह धसीट धलीट और घोडे की टापों
से रोंदकर उमरसआह और उसके आप का द्रिप्पा कर आपने
दिलका भूष हौसला निकाला इसी तरह उसके तीनों भेटों
का एक एक कर पार में रास्ता अहम द्रिप्पाया।

आह का अर्जक आपने भेटों के गम में सर धुनता हुआ
मैदान में आया और तेश में आकर आप पर नेज यलाय
कुदरत छिलाही से आप जये लेकिन घोडा आप का गिर पडा
तय आप अरजक के कत्ल करने का ज्ञान से आमाहड हो
गये वोह भरदूह ज्योंही आप पर हमला करने का बुका इसी
वक्त आपने दुरती के हाथ से उस पर शमशेर यलाय गरदन
उसके ककडी डी तरह जुडा होकर जमीन पर आर्य और आप
उसके घोडे पर सवार होकर धिमा आले हिरसलाभ के पास
आये और हाथ जेडकर कहुने लगे ययाजन अगर इस वक्त
एक धूँट पानी पाजो तो लंकर यजुह का भंजर आपदार से
जहनम पडुंया दू आपने द्रुमाया के भेटा शामियां कुधू पर
अडे है गुस्सा कम करे नानाजन तुम्हारे तुम्हें आभे
कौसर पिलाने का भडे हैं फिर आप मैदान में आवे जे सामने
आता जहनमका जाता तय उमरसआहके लरकरने आरों तरडसे
तीर परसाना शुरू कर दिया जिसवक्त आप घोडे भरसे गिरने
लगे ययाजन का आवाजकी आप आवाज सुनतेही
मैदान में गये।

સેર.

નજદીક પહોંચે શાહ તો હાલત થી નજાદી ।
તસલીમ કર ઈશારે સે જન્નત કી રાહ લી ॥
ઉસ વક્ત આપ ખેમે મેં આગ્યે આપ કો ગમગીન દેખકર
ઔરતોં પૂંછને લગીં તખ આપને ફરમાયા:—

સેર.

ફરમાયા રોકે દૂલ્હા તો જંગલ મેં મર ગયા ।
કુખરા તો ખેવા હો ગઈ લાઈ કિંધર ગયા ॥
ઉસ વક્ત ખેમે મેં એક શોર બપા હોને લગા ઔર માં ઉન
કી ઇસ તરહ કહને લગા:—

॥ નોહવા ॥

મા લાશેહ કાસિમ પે લગી કરને આહો વોજારી હૈ હૈ બને કાસિમ ।
પામાલ સદ અફસોસ હુઈ લાશ તુમહારી હૈ હૈ બને કાસિમ ॥
બે ગોરે કફન લાશ તેરી દેખ કે બેટા ફટતા હૈ કલેજ ।
ઇસ ગુરબતો તનહાઈ પે માદર ગઈ વારી હૈ હૈ બને કાસિમ ॥
હૈ હૈ મેરે દૂલ્હા મેરે નૌશા મેરે પ્યારે મા કિસકા પુકારે ।
તુમ મરગયે જીતી રહી માદર પે તુમહારી હૈ હૈ બને કાસિમ ॥
જિસ વક્ત કે તુમ જખ્મી હો ઘોડે સે ગિરે થે મૈદાન સિતમ મેં ।
મેં સુનતી થી જો તુમ ને અમ્મ કો પુકારા હૈ હૈ બને કાસિમ ॥
પાની કે ન હોને મુયસ્સર ન હુઆ રંગ ખેમે મેં જો તુમ કો ।
સો તુમને વોહ ખૂન સે સખ જોડા રંગાયા હૈ હૈ બને કાસિમ ॥
ઔર દૂસરી તરફ બીબી કી ચેહ હાલત થી કેજાર ર રોતી
થીં ઔર ઇસ તરહ બયાન કરતી થી.

॥ નોહવા ॥

રન સે ચલે આવો મુંહ મુઝ કો દિખાઓ ।
સાહબ મેરે બપયન કે રંડાપે કો નિભાઓ ॥
ન બાપ કા યાં ધર હૈ ન સુસરાલ કા હૈ ધર ।
કિસ જાં મેં રહૂં મેરા ઠિકાના તો બતાઓ ॥

ઇસ હાથ પકડને કી તુમહેં ચાહિયે થી લાજ ।

એ મેરે રખવચ્ચા મેરી અબ લાજ નિભાવ્યો ॥

એક શખ કે લિયે મંચને ન થી ચૂઠિયાં પહની ।

સો ઉનકા બઢાતી હું જરા દેખ તો જાવ્યો ॥

ઔરાતોં કહેંગી મુઝે મનહૂસ સમજ કર ।

ઇસ રાંડ કે સાયે સે સુહાગિન કે બચાવ્યો ॥

ફિર કહને લગી યોં સર અપના ઝુકા કર ।

સદેકે ગઈ જનોં મેરે નોશે કે બતાવ્યો ॥

કુબરાં કા બયાં સુન કે કહા સાસ ને વારી ।

કિસમત કા લિખા થા ચેહી મત રંજ ઉઠાવ્યો ॥

॥ હજરત અબ્બાસ કી શહાદત કા ખયાન ॥

રિવાયત હય કે જખ સખ બાધયોં ને હજરત ઈમામ હુસૈન અલઅહેદિસ્સલામ કે રૂબરૂ શહાદત પાઈ તખ હજરત અબ્બાસ અલમદાર હજરત ઈમામહુસૈન અલઅહેદિસ્સલામ કે રૂબરૂ આયે ઔર રન કી ઈજાજત ચાહી તખ હજરત ઈમામહુસૈન અલઅહેદિસ્સલામ ફરમાને લગે એ અબ્બાસ તુમ લશ્કરકે અલમખરદાર ઔર મેરે મદદગારહે તુમકો કિસતહર રનકી ઈજાજત હું ઔર તુમારી જુદાઈ મેં સખ કઈં તખ ઉન્હો ને ફરમાયા મંચ જાગેગા ઔર બાધયોં કે ખૂન કા બદલા લૂંગા ઔર ઇસ તલવાર સે ઉનકા સર જુદા કરૂંગા ઔર હજરત સકીના ઔર અલી અસગર જે ખાસકે માટે ખેતાખ હય ઉન કે વાસ્તે પાની લાગેગા ઔર અહલે ખૈઅત કો જરી ર પિલા-ગેગા યે કહેકર રૂબસત લી ઔર મશકદાશ પર રખ ઔર અલમ હાથ મેં લે લશ્કર આદાબેદીન કે મુકાબલે આયે દેખા ।ક નહર ફરાત ધર ૫૦૦૦ સવાર ઇસ ઇન્તીજર મેં ખડે હૈં કે દેખિયે અબ કોનસા દિલાવર હમારે મુકાબલે કો આતા હૈ જિસ વક્ત ઉનસિતમ ગારોં કી નજર હજરત અબ્બાસ પર પડી કે એક જવાન ખડે કરગેફર કે સાથ હવા કે ઘોડે પર

સવાર મૈદાન કારજાર કે તરફ ચલા આતા હૈ જિસ વક્ત
 અખ્યાસ કી દિલાવરી દેખી કાંપ ઉઠે કહેને લગે કિસ ર પર
 આજ અજલ સવાર હોતી હૈ યેહ જિક હો રહા થા કે હજરત
 અખ્યાસ ઘોડા ચમકાકર ઉન સે ફરમાને લગે કે અએ ઓહ
 નાહનજાર ક્યા ઈનસાફ હૈ કે જીગર રસૂલ અહલાહ મારે
 પ્યાસ કે બેતાબ હો ઐર જંગલ કે ચરિન્દ પરિન્દ સૈરાબ હો
 યે સુનકર અશિક્યા ને તીર ખરસાનાશુર કિયા હજરત અખ્યાસ
 જખમ પર જખમ ખાતે હુએ નહર કુરાત પર આયે આહા કે
 એક ચુલ્હ પાની પિયે મગર ન્નેહ ન્નેહ બચ્ચો કી પ્યાસ જો
 યાદ આઈ પાની ફેંક દિયા ઐર એક કતરા ન પિયા આખિર
 અહલેબૈત કે વારતે મશક મુંહ મેં લટકાયે હુએ આદા પર
 હમલા કરતે હુએ ઐમે કે તરફ આતે થે કિ નાગાહ કિસ્કી
 શક્સ ને એસા તીર મારા કે મશક ફટકર પારા હોગઈ ઐર
 પાની તમામ બાહે ગયા ઉસ વક્ત હજરત અખ્યાસ આંખોમે
 આંસુ બરલાયેક મેહનત મેરી ખરબાદ ગઈ ઐર અહલેબૈત
 કે એક કતરા તક ન મિલા ઐર અશિક્યા હજરત પર તીર
 ખરસાના શુર કરદિયે તબ હજરત અખ્યાસને હજરત ઇમામ-
 હુસૈન અલૈહિસ્સલામકા આવાજ દી યેહ આવાજ દરદનાક
 સુનકર ઇમામ અલૈહિસ્સલામ તશરીફ લાએ દેખા તો હજરત
 અખ્યાસ કા બદન જખમોં સે ચૂર ચૂર હૈ બસ હજરત અખ્યાસ
 ને ભાઈ કે તરફ દેખા ઐર તરફ દારૂલખકા કે રવાના હુએ
 ઈન્ના લિલ્લાહેવ ઈન્નાઇલૈહે રાજીબિન ઐર ઈનકી લાશ ઐમે મે
 ઉઠાકર લાયે ઐર ફરમાયા.

નોહા.

મારા ગયા પ્યાસા જો લએ નહર પર જકર અખ્યાસ અલમદાર ।
 ચિલ્લાતે થે શહ આયે અખી હાયે બ્રાદસ અખ્યાસ અલમદાર ॥
 એક દમ કે લિયે સાથ હો ક્યા કર ગયે ભાઈ અખ્યાસ અલમદાર ।
 લે મશક ભતીજકા ગયે બાનિમે કૌસર અખ્યાસ અલમદાર ॥

अप्य मरुत अप्यम पाक से किसतरह उठावि अप्यपास अप्यमदार ।
 शरमाजिगा लावज से मैं जैसे मैं मुक ईर अप्यपास अप्यमदार ॥
 पूछेगे वोह मुझसे मेरे वादी को किया क्या अप्यपास अप्यमदार ।
 किस तरह कहूंगा के है मारा गया सपहर अप्यपास अप्यमदार ॥
 येह कहे के ईर उस लाश को छाती से लगाकर ।
 उनतीस परस रह के छूटे हम से पीराहर ॥

हुजरत अली अकबर की शहादत का पयान ।
 जय हुजरत अप्यपास अप्यमदार ने जमे शहादत नोश इर-
 माया और हुजरत ईमामहुसेन को दाग जुदाई का दिया
 और जिस कहर बाई बलीजिये सय नौपत या नौपत जमे
 शहादन आली मुकाम के सामने नोशकर गये जनाप अली-
 अकबर इरजन्द कभीर और अलीअसगर तिदक् सगीर
 ईमाम बेकस के कोई पाकी न रहा तय तो ईमाम मजदूम
 ने आपही मैदाने जंग का ईरादा किया जय हुजरत अली
 अकबर ने देखा के पिहर आली मुकाम पुढ मैदान को जते
 हैं दौडकर आये और पिहर जुनुर्ग वार के पांव पर गिरे
 अर्ज किया अयेपापाजान येह तो मुझे पुढ न दियाये के
 आप मेरे होते हुये शरपत शहादत पिये और मैं
 जिन्दा रहूं मुझे जलिमों में तहान न छोडिये ईजजत
 दीजिये के मैं बाई कासिम और यया अप्यपास की तरह
 दिल की हसरत निकावू और आप के कदमों पर जन
 निसार कई येह सुनते ही आप बेपुढ होगये और कलेज
 का थामकर इरमाने लगे.

॥ नोहा ॥

तुम सहमे यतीमी के नहीं सहते हो अकबर ।
 भरने का बी धस तरह नहीं रहते हो अकबर ॥
 इपसत मैं तुम्हें दूंगा येह क्या कहते हो अकबर ।
 छाना ने को पापा के नहीं रहते हो अकबर ॥

તનહા મુઝે મૈદાન મેં યોં છોડના ન બેટા ।

બાબા કી જઘડી મેં કમર તોડના ન બેટા ॥

મેં જાનતા તો તુઝ કો મદીને સે ન લાતા ।

હમ શલ્ક નખી તુઝ કો વહીં છોડ કે આતા ॥

ગર સાથ ન હોતા તો યહાં સર ન કટાતા ।

યેહ વાકિયા બં કા પિદર કો ન દિખાતા ॥

અબ અહલે મદીના લલા ક્યા મુઝ કો કહેંગે ।

મહરૂમ નખી કી જો જયારત સે રહેંગે ॥

રિવાયત હૈ કે જબ અલીઅકબર ને દેખા કે બાપ સે કિસ્તી તરહ રૂપસત નહીં મિલતી તો નાચાર હોકર સર અપના કદમ મુખારકપર રખકર ઈજાત વ ઈનકારીસે પ્રરમાયા અએ બાબાજન ખુદાકે વાસ્તે ઓર મુહમ્મદ રસૂલિલ્લાહકે વાસ્તે આજ રૂપસતહી કીજીયે કે કલ હમ અસ્મોં મેં શર-મિદગી નહો ગરજ જબ અસગઅલી અકબર કા હૃદસે જ્યાદા હુઆ તબ ઈમામ મજલૂમને સલાહ અપને હાથસે ફર્જન્દ આરબુમન્દકે બદનપર આરાસ્તાકી ઓર ફરમાયા.

શેર.

અપની જાન શૌકસે તુમ બાપ પૈ વારૌ બેટા ।

મેંને રૂપસત કી તુમહેં જવો સિધારૌ બેટા ॥

બસ શોર થા મરને કે લિયે જાતે હૈં અકબર ।

ઓર ખૈમે મેં રૂપસત કે લિયે આતે હૈં અકબર ॥

નસર.

જિસ વક્ત યેહ ખબર જનાબ અલી અકબર કીં વાલદ મા જિદાને સુના બેહોશ હોગઈ ઇસ ફિકમેં થીં કે અલીઅકબર સામને આએ અપની વાલદા સે કલમા રૂપસતકા ફરમાને લગે સુનતેહી હજરતકી વાલદા ને શોર વ ફરયાદ-સુર કિયા.

मैं गम में तुम्हारे न जिजीगी न जिजीगी ।

येटा अली अकबर तुम्हें जाने तो न हूँगी ॥

येटा जे कोई देता तुझे तुझसा पुदावन्द ।

और उसकी मुहुष्यत में रहा करता तू पा पन्द ॥

भरने का रज मांगता तुझसे तेरा दिलपन्द ।

तब जनता तू हास दिस मादर व इरजन्द ॥

धिस वास्ते गम मेरा तुझे याद नहीं है ।

येटा अली अकबर तेरे औलाद नहीं है ॥

अझाह जे करता तुम्हें औलाद के काबिल ।

मैदान की रजा तुम से जे होती उसे हासिल ॥

और आप के येटे के बी होती ये शमायल ।

तब देखते हम आप का किस तरह का है दिल ॥

पर अब ये है धन्साइ तलब आप के दिल से ।

धस दर्द का पूछे कोई मुझ जानों के दिल से ॥

येह सुनकर जनाय अलीअकबरने हजरत शहरजानोंसे अर्ज किया के यजमे मेरे बाई सज्जद मौजुद हैं मेरी औलाद ने देभी पाकर की पुदा उमर इराज करे पुदा उनके साथे में आप का रज्जे.

सेर.

आपाद रहें आप सलामत रहें पापा ।

मुमकिन है पिसर और बी हम शकल नणी का ॥

पर हां न अली आंयगे दुनिया में ज्जहरा ।

शज्जीर का सानी न कबी होवेगा पैदा ॥

येह जूठ है येटा उन्हें हमसा न भिवेगा ।

ऐसा कीसी ईजन्दका पापा न भिवेगा ॥

येह सुनकर हजरत शहरजानों ने फिर कुछ न इरमाया, और थुप होरही ॥

નોહા.

કુછ બાનના બેકસ કા જખાબ ઈસકા ન આયા ।

ફરજન્દ કા મુંહ દેખકે સર અપના ઝુકાયા ॥

દરવાજે પૈ ઘોડા અલી અકબર ને મંગાયા ।

આદાબ ખજા લાકે પિસર ને ચેહ સુનાયા ॥

કપડે ભી બદલવા દો ન તકલીફ અગર હો ।

લેકિન ન અલી હરગીજ જૈનબ કો ખખર હો ॥

ચેહ સુનકર હજરત શહરબાનોં ને પ્રમાયા કે ઉન સે ભી
ઇજાજત હૈ ક્યાં કિ તુમ કો પાલા હૈ—

॥ નોહા ॥

ઈતને મેં હુજુર આકે સકીના ચેહ પુકારી ।

વોહ સુન ભી ચુકીં આઈ હૈ દેવઢી પૈ સવારી ॥

બોલે અલી અકબર તુમહી કહ આઈ પૂપી સે ।

બેઝર હુઈ હોંગી વોહ હમ શકલ નખી સે ॥

ખતલાવો તો ક્યા જાકે કહા બિન્ત અલી સે ।

વોહ બોલી કે લૈયા તુમ મુઝે પ્યારે હો જી સે ॥

કહ આઈ હું ઉન સે કે કહીં જાતે હું ભાઈ ।

અઝમા કો બડી દુર સે ફલવાતે હું ભાઈ ॥

નાગાહ નમૂદાર હુઈ જનમે ગમ નાક ।

અહરે પૈ મલૈ ખાક ગરેખાન કિયે ચાક ॥

કહતે થે હરમ ગુસ્સે મેં થે બિન્ત અલી હૈ ।

ચહ ફાતમા હંગામા મહશર મેં ચલી હૈ ॥

જખ ફાતમા અલી અકબર ને ખૈમે સે બાહર આને કા
ઈરાદા કિયા હજરત શહરબાનોં જોશે મુહબ્બત સે બેકરાર હોકર
ઉન કે કદમોં પર ગિર પડીં ઝોર બેહોશ હોગઈં ઝોર હજરત
જૈનબ વ કુલસૂમ વ કુબરાં ઝોર બીબી સકીના પાંવ સે લિપટ-
કર જર જર રોતી થીં ઝોર કહતી થીં કે પહિલે હમ કો જમીન

કે પૈખન્દ કર લો તખ મૈદાન મેં જાકર સર કટાના અલી
અકબર ને મા કા સર કદમોં સે ઢાકર સીનેસે લગાયા
ઝોર કહા:—

સેર.

મેં સદમેં યતીમી કે નહીં સહને કા અમ્મા ।

ગર બાંધ કે રખિયે તો નહીં રહને કા અમ્મા ॥

જખ દેખા અલી અકબર વાલદા સે કિરી તરહ ઈજાજત
નહીં મિલતી નાચાર કરમેં દિલાને લગે કે અએ માં વાસ્તે
ખુદા કે ઝોર ફાતમા જોહરા કે મુઝે બાબા હુસૈન ઇખ્ત અલી
પર નિસાર કીજિયે યેહ સુનતે હી પ્રમાયા લો અલી અકબર
સિવારે હમને ખૈરુન્નિસા કે નામ પર પ્રસદ્દુક કિયા.

નોહ.

ફિર બોલી યેહ અકબર સે કે એ પ્યાસ કે મારે ।

મેં મુંહ પૈ નિકાખ ઈસલિયે રખલી થી તુહારે ॥

મેરી બી નજર તો કહીં લગ જય ન પ્યારે ।

સો આજ ચલે આપ હી તુમ ગોર કિનારે ॥

અરમાન તો સખ દિલસે નિકલ જય યેહ મી કા ।

મુખડા મુઝે દિખલાઓ યેહ બિરવાસ કહાં કા ॥

જી લર કે તુમ્હેં દેખ હુ અએ મેરે જની ।

ફિર ખાક મેં આખિર તો મિલેગી યેહ જવાની ॥

રહ જયયા એક દાગ કલેજ પૈ નિશાની ।

પસ દિલ સે કહૂંગી તેરી દિન રાત કહાની ॥

હસરત મેરે દિલ મેં તેરી શાદી કી રહી હાય ।

ખ્યા ઈસલિયે પાલા થા કે યૂં ખાકમેં મિલ જય ॥

કિસ ધૂમ સે જતા હૈ મેરે નાજ કી પાલા ।

કયા નાજ દિખાતા હૈ મેરે ગેસુઓં વાલા ॥

बिष्णु है के हजरत अली अकबर १८ परस के थे और
हम सकल पैगम्बर थे शौक शहादत में जैसे से मैदान में
यहो अल हम होबिलाह क्या शान शौकत थी

कसीदा.

जैसे से नथ अली अकबर निकला ।

समझे सथ महेरे मुनवर निकला ॥

जिस तरफ़ बोह महे अनवर निकला ।

आइताथ मुह अपना छिपाकर निकला ॥

हर तरफ़ गुल था के लडने के लिये ।

आज हम शहक पैगम्बर निकला ॥

पड गया जैसे के अन्दर पुराँम ।

येह कमर यहो जे आदर निकला ॥

आनो कहेती थी के सभवत का हइश् ।

परस नयाँ से मेरे क्योंकर निकला ॥

जीमियो अपने कलेज का मे ।

आँम समझी थी सो पत्थर निकला ॥

आसमाँ वास्ते आतम के शहीद ।

नीलधुं आद के आदर निकला ॥

अलगरज नथ के लशकर दुश्शर के मुकाबलेका आये तो
लशकर शाम ने सुरत पसन्दीदह देपकर उभर सआद से पृष्ठा
ये सवार कौन है शायद आतमुल अम्बिया जिन्दा होकर फिर
तशरीफ़ लाये हैं उभरसआद ने कहा येह इरजन्द दिलबन्द
हमाम हुसैन के हैं.

शेरों का सदा आइ से दिल कशे नथर है ।

येह शेर बोह है शेर मुह जिस का पिहर हथ ॥

अलगरज येह कलाम सुनकर कइ वाबे राने लगे और
कहा अइसोस के हम सुरत सैयद कौनेन पै हाथ उहाये और-

तने नाजनीन का धून जमीन पर जड़ाये उभरसआद ने
 दृष्टा अथ काम हाथ से जाता है तारक बिनशीसडा जुलाकर
 कड़ा धंस जवान नातवांन का सर काटला मैं तुझे धनाम हुगा
 उस ने कड़ा मुञ्जडा जाइ दे प्रिर भिसरा बिन गाबिषडा जुलाकर
 कड़ा के तू सरदार प्रैज का है मैदान में जकर धंस जवान का
 सर ला पस वोह मलइन येह सुनकर अली अकबर के सामने
 आया और नेज रीने पर लगाया अली अकबर ने नार मा-
 रकर तलवार से उस का नेज कलम किया मरहुदने नेज डेक
 कर आहोके तलवार निकाल कर सर पर लगाये हुजरत अली
 अकबर ने निहायत आलाडी और जहादुरी से धंस मरहुद को
 येसी तलवार लगाई के सर कट कर उस मरहुद का १० कदम
 पर गिरा उभर सआद ने आप का ऐसा जरण दृष्ट कर
 सोचा के येक येक का मुकायला करना धंस जवान से
 मुदास है.

हुजर सवारों को जुलाकर कड़ा के सथ येक पारगी
 हुमला करे सवारों ने उस शेरपर हुमला किया अली
 अकबर ने सथ आद में आकार २० सवारों को वासिल जह-
 न्नम किया और हुजरों को तलवार के धाट लगाया तमाम
 लश्कर उस मरहुद का मैदान दिलावरी के सामने से भाग
 गया उस वकत हुजरत अली अकबर पास से भेताथ हो
 कर आप के पास आये आप ने गले से लगा कर द्रमाथा
 के अये पिसर करीथ है के तुम दादा अली हैदर साकिये
 कैसर के हाथ से जम डोवसर पीकर सेराथ होगे दुनियां
 में आओदाना हुमारी किरमत का नही रहा है येह कहेकर
 अंगुठी सैयद अम्बिया ही अली अकबर के मुह में दी उस
 को चुसकर अलीअकबर को दिलावात कुछ तसकीन हुई
 और प्रि मैदान में आये, यौरे तारक से लश्कर आद ने

ધેર ત્રિયા મગર વોહ શેર જિવરકા મુહ કરતા થા લાશોં કે
 ઢેર લગ બતે થે આર ખૂન કે દરિયા હર તરફ જરી હોતે
 થે આપ કા જીવદિકાર હૈદરે કરાર કા ચેહ હાલ થા.

નોહા.

હલકા ક્રિયા તો અસમ કા પલકાં ને ધેર કે ।

ગોયા કે હા જંગલ થે પંજાં મેં શેર કે ॥

મગદિર કા ઈસને કાંટા શોહ સર કાટને લગી ।

આંખ ઉસને લી વોહ તારે નજર કાટને લગી ॥

જ મેં દરાઈ ચેહ શોહ જિગર કાટને લગી ।

સીનેમેં ઉતરી ચેહ વોહ કમર કાટને લગી ॥

આપિરકાર આપને બહોતોં કા વાસિતે જહન્નમ ક્રિયા
 આપ કે જિસ્મ નાજનીન પર બહોતસે જખમ આયે આપ બસ-
 બખ જખમેં કે ઘોડે પર બહોત હગમગા રહે થે કે હસીન
 બિન નમીર ને પીછે સે એસા નેજ મારા કે ઉસદી નોક
 અકબર કે સીને સે પાર હોગઈ

નોહા.

હાથોં સે કલેજ કા પકડ કર એહ પુકારે ।

અયે બાયા જન મેં કુર્બાન તુભારે ॥

જલદ આઓ કે હું ગોર કિનારે ।

ચિલ્લાયે શહેદીન કે આયા મેં પ્યારે ॥

અએ જન પિદર યે તો કહો જખમ કહાં હૈ ।

આઈ ચેહ નિદા એન કલેજ મેં સના હૈ ॥

જિસ વકત આપ ઘોડે સે જમીન પર ગિરે પિદર ખુબુર્ગ-
 વાર કા આવાજદી મેરી ખબર લી જિયે લાટકા તુમહારા જખમી
 હોકર જમીન પર ગિર પડા બેટ દી આવાજ દર્દનાક સુનતે
 લી મેકરાર હોગયે આર ઘોડા દાવડાકર મૈદાન મેં પહોંચે દેખા
 કે આદાએનાબકાર અલી અકબર કા ધેરકર જખમી કર રહે
 હૈ તો અપને ઉન નાબકારોં કા હટાકર એશ મુકબ્બત પિદરી

સે અપને તઈ લાશ પર ગિરાયા કરતે ઝોર ખાક સે ઉઠાકર
 ખેમે મેં લાયે ફર્જન્દ કા સર જાનો પર રખકર ખાક વ
 ખુન અપને દામન સે સાફ ઝોર જર જર રોતે થે થોડી દર
 કે બાદ અલી અકબર ને આંખે ખોલકર ઈશારે સે આખરી
 સલામ કરકે આંખે બન્દ કરલીં ઝોર હસરત સે ભરે હુએ
 જન્નત કો સિધારે હજરત શાખીર ઈન્નાલિલ્લાહો વ ઈન્ના
 ઈલ્લહે રાજીઉન કહકર ઉઠ ખડે હુએ.

સેર.

ફરમાને લગે યે હય હમારે અલી અકબર ।

લો બીબીયાં જન્નત કો સિધારે અલી અકબર ॥

હજરત બાનોં ચેહ ખમર સુનતે હી ગશ ખાકર જમીન
 પર ગિર પડીં ઝોર ખેમે મેં કયામત કાયમ હુઈ ઝોર બેર
 હી લાશ પર તસદ્દુક હોકર ફરમાતી થી:—

નોહ.

ગો જીતી હૂં પર જીને સે શરમિન્દા હૂં બેટા ।

તુમ મર ગયે અફસોસ કે જિન્દા હૂં મે બેટા ॥

ઇસ તિસ્ન દહાની કે ચેહ અમ્મા ગઈ સદકે ।

ઇસ નવ જવાની કે ચેહ અમ્મા ગઈ સદકે ॥

હસરત મેરે દિલ મેં તેરી શાદી કી રહી હાય ।

કયા ઈસ લિયે પાલા થા કે તૂ ખાક મેં મિલ જાય ।

જૈનખ કુલસૂમ ઝોર સદીના કાં સકતે કી હાલત મેં હર-
 એક કા મુંહ તકના નમૂના રોજ કયામત કા હુઆ જિસકે
 બયાન સે જિગર ધટતા હય:—

નોહ.

કિસી કી બન કે ન એકબાર ફિર બિગડ જાયે ।

બસી બસાઈ ન બસતી કોઈ ઉજડ જાયે ॥

કિસી કે ધર પૈ લી આફત ન એસી પડ જાયે ।

ગજબ હય શાહ સે પિસર એસા યોં બિછડ જાયે ॥

કચ્છ ને મેરે કલેજ મેં હાથ ડાલા હય ।

જિગર કે કાટકે લખતે જિગર નિકાલા હય ॥

ખ્યાન શહાદત હજરત ઇમામ હુસેન અલ્લખ્લિસ્સલામ.

રિવાયત હય કે જબ નૌખત બ નૌખત સખ ભાનજે
ભતીજે ફરજન્દ, ભાઈ ઓર અજીજ આપકો તનહા છોડ
કર જતત કો સિધારે ઓર અલી અકબર લી અપને પિદર
કી કમર તોડયુકે ઉસ વક્ત હજરત ઇમામ જૈનુલઆબીન
જે શિદત ખીમારી ઓર જોફ હે તાકત ઉઠને ઐઠને કી ન
રખતેથે દેખા કે ખુદા પિદર બુબુર્ગવારઈરાદા મૈદાન જંગ કા
કરરહે હંથ તબ આપ ખિસ્તર સે બમુરિકલ તમામ ઉઠે ઓર
નેજ હાથ મેં લેકર મૈદાન કારજરકો ચલે ઇમામ ને જો
દેખા કે ફરજન્દ હાલત ખીમારી મેં પાંચ સે ગલડાતા હુઆ
જતા હય બેઅખત્યાર દૌડે ઓર કહા કે અચ્ચે બેટા તુમ
કહાં જતે હો ઓર તુમ લી ક્યોમિરી કમર તોડતે હો અલ
ગરજ ખૈમે મેં લાકર કહને લગે કે અચ્ચે બેટા મેરી નસ્લ કા
બાકી તેરી જત સે મુતઅલ્લીક હય ફિરઈદમ મારફત ઓર
નિઆમત ઉજમા જો સીના ખજને બાતિન મેં મખજુ
થી વોહ હજરત જૈનુલ આબીન કો અતા ફરમાયે ઓર
આપને હજરત શહર બાનેસે પોશાક જમ દાની મંગાઈ
ઓર અમામા રસૂલ ખુદા કા સર પર રખા ઓર સપર
આમીર હમજા કી પુશ્ત સે લગાઈ ઓર બુલ ફિકાર હય-
દરી કમર સે બાંધી ઓર એક આહ સર્દભર કર ઘોડે પર
સવાર હોકર મૈદાન કા રખ ક્રિયા ફુલફુલ ને આગે કદમ
ન બઢાયા આપને ફરમાયા અચ્ચે તેજ રફતાર તૂને કલ્બી
આબુક ન ખાયા આજ બ સખખ ભૂખ ઓર ખ્યાસ કે તેરી
ચેહ હાલત હય કે બુદાઈ કા ખ્યાલ હય ઉસને અરજ ક્રિયા
યા ઇબને રસૂલિલાહ અગર આજ તંગ દસ્તીકા ખ્યાલ
કરે તો કલ અલી મુસ્તુજા કો ક્યા મુહ દિખાજીગા લેકીન

હુજીર ઈન્સાફ કરેં કે સકીના લાડલી નિસકા હુજીર
અપને સીને મુખારક પર સુલાવેં વોહ મેરે પાંવ સે
લિપટે હય આપને ઉતર કર ગોદમેં લેકર ફરમાયા:—

નોહા.

ગોદી મેં લે સકીના કેા ફરમાયા દિલફગાર ।

ઉમ્મત યુનહગાર નખી ફી હય બે શુમાર ॥

જખ તુમ યતીમ હોગી કટેગા હમારા સર ।

યે સારે બખ્શે બંચગે બે ખૌફ બે ખતર ॥

ઉમ્મત કા નામ સુનકે સકીના યે કહ ઉટી ।

મુઝ કેા લી તુમ સે ખ્યારી હૈ ઉમ્મત રસૂલ ફી ॥

ઇસમે રજા નખી ફી હય તો સર કટાઈયે ।

બાબા ખુશીસે કહતી હું અબ રન કેા બઈયે ॥

અલગરજ આપ સવાર હોકર ચલે ઓર એક આનમે
નહેર કુરાતક પર પહોંચ કર પહિલે કુફકારોં સે ફરમાયા
કે અએ ગિરોહ અરિકયા તુમ જાનતે હો કે તુમહારે નખી
કા કૌન હું ઓર મેરા ફતખહ કય હય:—

નોહા.

નિસકા ગુઝર તૂર હય વોહ ખાકસાર હું ।

હક નિસસે ખરકરાર હય વોહ બેકરાર હું ॥

ફૌકે ફી નિસકા ઈદ હય વોહ રોજદાર હું ।

નિસકા વતન હય અર્શ પૈ વોહ બેદિયાર હું

કાબા હય નિસકા ઘર મેં વોહ આલી મુકામ હું ।

તસખી નિસકી પડતે હય મેં વોહ ઈમામ હું ॥

દામન હય નિસકા ગોશએ જન્મત વો ખાગહુ

ઉમ્મત ફી લો લગી હૈ નિસે વોહ ચિરાગ હું ॥

પુરજે લી હોકે હાફિજ ઇમાં હુસેન હય ।

મુરિકલ હય નિસકા ખતમ વો કુરાન હુસેન હય ॥

પસ આપને થેહ ફરમાકર તેગ આખદાર સે હજારોં કા
વાસિલ જમન્નમ ક્રિયા યજ્ઞ કી ફૈજ મેં થલકા પડા
ઈતને મેં ફરજન્દ અલી અસગર શીર ખવાર કે રોને કી આ-
વાજ કાનમેં આઈ મુહબ્બત પિદરી સે બેતાબ હો ગયે
ઐમ મેં તશરીફ લાકર અલી અસગર કા મોદમેં લે ગિરોહ
વિશ્વક્યા સે ફરમાયા કે તકસીરવાર હુસેન હય ઈસ બચ્ચે
શીરખવાર ને તુમહારા ક્યા ગુનાહ ક્રિયા હય કે એક કતરે
આખ કા તરસા રહે હો ઉન મલકોનેં ને તાન સે કહા કે
બચ્ચે કા હીલા કરકે પાની તલબ કરને આય હો પાની
તો નહીં યહાં તો કતરે આખ કે બદલે કતરએ પયકાન મૈ-
બુદ હય નાગાહ એક શકા તીર ઈમામ બદલ માસૂમ કે
કાન ઓર ગર્દનમેં લગા કે અલીઅસગર ખાપ કી મોદ
મેં ગુલાબ કી પત્તી કે માનીન્દ મુરઝા ગયે ઓર મછલી
કી તરહ તડપકર જન્નત કા સિધારે

નોહા.

ઓર મછલી કી તરહ તડપકર જન્નત કા સિધારે
તીર ફૈલાદ કા બચ્ચે કે ગલે પર બે લગા ।
ડર ગયા સહમ ગયા શહ કે ગલે સે લિપટા ॥
હિચક્રિયાં લે લે કે દૂધ લમોં સે ઉગલા ।
મુંહ પે મુંહ રખ દિયા શખ્ષીર કે ઓર કુછ ન કહા ॥
ન તો કુછ તડપા ન થરોંયા ન મુંહ જર્દ હુઆ ।
ખાબુ એક બાર હિલા ન ઝાસા જી સર્દ હુઆ ॥

પસ સૈયદ માસૂમ ફરજન્દ કે રંજ મેં ઐયન હુએ
ઓર ગિરોહ કુશર સે મુખાતિબ હોકર ફરમાયા કે કયામ-
ત કે દિન અપને નાના અલી શેરે ખુદા કે હુબુર મેં ઈસી
તરહ સે બઝોગા ઓર અપના થેહ હાલ દિખાઝોગા પસ આપ
બલિમોં સે થેહ ફરમાકર ઐમેં મેં તશરીફ લાયે હજરત
શહરખાનોં ને બે થેહ હાલ હજરત અલી અસગર કા દુખા
તો મુહબ્બત માદરી સે બેતાબ હોકર ગિરયાં વ બરી શુર કી ।

નોહા.

ખાનો મકતલ મેં કહતી ચેહ આઈ મેરી ગોદ મેં
આ મેરે અસગર ।

તેરી સૂરતકે સદેકે ચેહ દાઈ મેરી ગોદ મેં
આ મેરે અસગર ॥

બુલા ખાલી હૈ કિસકો બુલાજીં લૌરિયાં દૈ મેં
કિસકો સુલાજીં ।

તૂ ને જંગલમેં બસતી બસાઈ મેરી ગોદ મેં
આ મેરે અસગર ॥

મેં તો ધર સે નિકલને ન દેતી જર દામન
છૂપા તુમકો રખતી ।

તેરે રાને સે સુધ બુધ બુલાઈ મેરી ગોદી મેં
આ મેરે અસગર ॥

મુઝ સે રૂઠે હી તુમ કો મનંઉં ખાક વ ખુન
મેં પડે હો ઉઠાજીં ।

રાતી ફિરતી હય કૈસી ચેહ દાઈ મેરી ગોદ મેં
આ મેરે અસગર ॥

ચે ઝંદૂલે તેરે ખાલ પ્યારે ખાક વ ખૂન મેં
આબુદ્દહ સારે ।

કોઈ મન્નત બડાને ન પાઈ મેરી ગોદી મેં
આ મેરે અસગર ।

બસતીવાલોને મિલકર દગાકી ચહાં કે હાકિમને
હમ પર જફાકી ।

દૂંગી બકર નજદ મેં ફુહાઈ મેરી ગોદી મેં
આ મેરે અસગર ॥

અલ કિસ્સહ ઉસ વક્ત ઈમામ મજલુમ ખૈમ સે
નિકલ કર ઉન બેદીનોં સે મુખાતિબ હો કહને લગે કે અમે
દગાખાને અબ લી મેરે કલસે ખાજ આમો અગર તુમે

ਖੁਦ ਆਰ ਰਸੂਲ ਪਰ ਈਮਾਨ ਰਖਤੇ ਹੋ। ਤੋ। ਮੁੜਕੇ ਰਾਹ ਦੇ
 ਵਾਪਿਸ ਯਕਾ ਅਭੰ ਧੇਡ ਸੁਨਕਰ ਆਯੋਂ ਸੰਗਵਿਲ ਮੋਮ ਫੁਯੇ
 ਆਰ ਆਪਣੇ ਛਾਡਨੇ ਦੀ ਮਸ਼ਵਰਤ ਕਰਨੇ ਲਗੇ ਮਗਰ ਅਪਤਰੀ
 ਅਫਅਪਤ ਆਰ ਸਿਮਰ ਜਿਲ ਜੇਸ਼ਨ ਵਗਧਰਾ ਆਯੋਂ ਸੰਗ ਵਿਲ
 ਥੇ ਭੁਛਾਨੇ ਵੇ। ਲੋਗਾਂ ਦੇ ਧਮਕਾਯੋਂਕੇ ਜਯ ਤਕ ਧਯਾਦ ਸੇ ਆਪ
 ਯੈਅਤ ਨ ਕਰੇਂਗੇ ਤਯ ਤਕ ਐਕ ਕਤਰਾ ਨ ਹੋਂਗੇ ਆਪ ਧੇਡ
 ਸੁਨਕਰ ਲਡਾਈ ਪਰ ਆਮਾਦਫ ਫੁਯੇ ਆਰ ਲਰਕਰ ਧਯਾਦ ਪਰ
 ਹਮਲਾ ਕਰਨੇ ਲਗੇ ਐਕਫੀ ਹਮਲੇ ਮੇਂ ਫਰਹਮ ਅਰਹਮ ਕਰ
 ਦਿਯਾ ਆਰ ਅਛਾਤ ਲਏ ਧਯਾਂ ਤਕ ਦੇ ਹੁਅਰਹਾਂ ਆਪ ਦੀ ਤਛੇ
 ਤੇਗ ਸੇ ਵਾਲਿਸ ਜਫਨਮ ਫੁਯੇ ਤਯ ਭਮਰ ਸਯਾਦਨੇ ਅਪਨੀ
 ਫ਼ੈਅਕੇ ਫ਼ਿਮਮਤਦੀ ਆਰ ਕਛਾਫੇ ਅਧਰਦਾਰ ਅਧ ਤੋ। ਈਮਾਮ
 ਤਨਫਾ ਰਹੁਧੇ ਹੈਂ ਜਫਦ ਈਨਕਾ ਕਾਮਤਮਾਮ ਕਰੋ ਆਰ ਈਧਰ
 ਸਿਮਰ ਜਿਲਜੇਸ਼ਨੇ ਯੈਸੇ ਦੀ ਤਰਫ਼ ਮੁਤਵਜਯਫ ਫੁਯਾ ਈਮਾਮ
 ਮਯਲੁਮ ਨਿਫਾਧਤ ਗਯਯ ਸੇ ਲਲਕਾਰੇ ਦੇ ਅਯੇ ਸੈਤਾਨ ਤੂ
 ਲਡਤਾ ਮੁਝੁ ਸੇ ਹੈ ਆਰਾਤੋਂ ਨੇ ਕਯਾ ਲਿਯਾ ਹੈ ਜੋ ਭਧਰ
 ਅਤਾ ਹੈ ਧੇਡ ਸੁਨਕਰ ਸਿਮਰ ਫ਼ਰਫ਼ ਗਯਾ ਫ਼ਿਰ ਤੋ। ਸੈਧਫ ਮਾ
 ਸੂਮ ਨੇ ਈਮਾਮ ਮਯਲੁਮ ਪਰ ਤੀਰੇਂ ਕਾ ਮੇਡੁ ਅਰਸਾਯਾ ਨਾਗਾਫ
 ਐਕ ਤੀਰ ਕਿਸੀ ਸ਼ਕਾ ਕਾ ਪੇਸ਼ਾਨੀ ਮੁਆਰਕ ਪਰ ਲਗਾ ਧੇਡਰਾ
 ਮੁਆਰਕ ਘੂਨ ਸੇ ਸੁਰ੍ਧ ਹੋ ਗਯਾ ਤਯ ਅਪਨੇ ਮੁਡੁ ਪਰ ਫ਼ਾਧ
 ਫ਼ੇਰ ਕਰ ਫ਼ਰਮਾਯਾ ਦੇ ਮੇਂ ਈਸੀ ਤਰਫ਼ ਅਪਨੇ ਨਾਨਾ ਆਰ ਅ-
 ਵੀਸ਼ੇਰ ਖੁਦ ਸੇ ਮੁਲਾਕਾਤ ਕਰੇਂ ਗਾ ਆਰ ਕਹੂੰਗਾ ਆਪ ਦੀ
 ਭਮਤ ਨੇ ਮੇਰਾ ਧੇਨੇ ਫ਼ਾਫ਼ ਕਿਯਾ ਹੈ ਆਪਰਕਾਰ ਸਿਮਰ ਮਲ-
 ਭਨ ਨੇ ਅਪਨੇ ਲੋਗਾਂ ਸੇ ਕਛਾ ਦੇ ਅਯੇ ਕਮੈਅਪਤੋਂ ਅਧ ਕਯਾ
 ਹਯਤ ਹੋ ਅਧ ਤੋ। ਈਨਕਾਯਦਨ ਤਮਾਮ ਜਫਮੇਂ ਸੇ ਯੂਰ ਯੂਰ
 ਹੈ ਫ਼ਿਰ ਤੋ। ਯਾਰੇਂ ਤਰਫ਼ ਸੇ ਤੀਰ ਵ ਨੇਯੋ ਧਯਨੇ ਲਗੇ ਹੁਤਾ
 ਦੇ ਐਕ ਤੀਰ ਕਿਸੀ ਅਲਿਮਕਾ ਤਾਫ਼ੁ ਦੇ ਪਾਰ ਫ਼ੋਗਯਾ ਭਲ ਵਜ਼ਤ
 ਯਾਫ ਆਲਿਕ ਮੇਂ ਮਸ਼ਗੂਲ ਫੁਯੇ,

સેર.

જે ખ્યાલ પાર મેં મહવ હો ઉસે માસિવાકી ખખર કહાં ।
જિસે અપને સર કી ખખર નહીં ઉસે દસ્ત વ પાકી ખખર કહાં ॥

પસ ઉસ વક્ત આપકી યેહ હાલત થી કે જિસ કે ખ્યાન કરને કી તાકત નહીં અલગરજ ઈમામ મજલુમ પુસ્ત જીન સે જુદા હોકર જમીન પર ગિર પડે ॥

રિવાયત હૈ કે આપને ગલખચે તિશ્ન ગી સે એક ખ્યાલા પાની કા તલખ કિયા કિસી ને વક્ત આખર સમજ કર લા દિયા એક કતરા ન પિયા થા કે શિ મર બેહયા ને ચહરે નુરાની પર એકતલવાર મારી કે ખ્યાલા હાથ સે ગિર ગયા આપ ઉસ વક્ત કે બકિવલા હો બૈઠે માશૂક સે રાજ વ નિયાજ હોને લગા વહાં તો આદા કી યે સખાવત ઝૈર યહાં ફર્જન્દ રસુલ કી યેહ હાલતકે રૅંગડા રૅંગડા બદન કા દીદચે શૅક બનકર મહોતજરિજયાત કી બિરિયાં થા ન અપને તય કી ખખર ન સરકી ॥

સેર.

વાં હલક પે થા ખંજર બે દાદ ચલ રહા ।

યાં મિલ રહા થા શરખતે દીદાર કા મજ ॥

યેહ જજખ ઇરક આલે મુહમ્મદ કા કામ હૈ ।

જલ જાંય પર ફરિશ્તોં કે યેહ વોહ મુકામ હૈ ॥

રિવાયત હૈ જિસ વક્ત શિમર મલકુન સીનહ બે કીના ઈમામ હુસેન અલએહિરસલામ પર ચઢા ઉસ વક્ત આપને ઉસ કાતિલ બે હુમ સે દરિયાફત કિયા કે અએ શિમર આજ ક્યા રોજ હૈ વોહ મરફુદ બોલા કે જુમા હૈ ફિર આપને ઈરશાદ ફરમાયા કે ક્યા વક્ત હે કહા કે વક્ત જુમા હૈ ફિર પૂછા કે લોગ ક્યા કરતે હોગે વોહ મરફુદ બોલા કે ઈસકતત ખતીબ મિઅબરોં પર ચઢે હોગે ઝૈર પુતખા બયાન કરતે હોગે ફિર આપને પૂછા કે પુતખા ક્યાચીજ હૈ

ਭੋਲਾ ਤੇ ਤਾਰੀਖ਼ ਰਸੁਲਮਕਘੂਲ ਹੈ ਕਿਰ ਆਪਨੇ ਓਰਿਸ਼ਾਦਕਰਮਾਥਾ
 ਤੇ ਅਘੇ ਸਿਮਰ ਮੁਕਾਮ ਸ਼ਰਮ ਵ ਛੁਯਾ ਹੈ ਤੇ ਓਸਿ ਵਕਤ ਮੇਰੇ
 ਨਾਨਾਕੇ ਮੁਦਖ਼ ਮਿਸ਼ਰੇਂ ਪਰ ਅਠੇ ਓਨਦੀ ਤਾਰੀਖ਼ ਯਥਾਨ ਕਰਤੇ
 - ਹੈਂ ਆਰਿ ਤੂ ਓਨਕੇ ਨਵਾਸੇ ਤੇ ਸੀਨੇ ਪਰ ਅਠਾ ਹੈ ਅਘੇ ਇਕ ਪਾਪ-
 ਮਘਰਿ ਤੁਝ ਸੇ ਸ਼ਾਫ਼ ਹੋਗੇ ਯਾ ਨਾ ਸ਼ਾਫ਼ ਅਘੇ ਸਿਮਰ ਓਸਿ ਸੀਨੇ
 ਡਾ ਛਪੀਐ ਖੁਦਾ ਅਪਨੇ ਸੀਨੇ ਸੇ ਲਗਾਤੇ ਥੇ ਤੂਨੇ ਓਸਪਰ ਕਦਮ
 ਧਰੇ ਹੈਂ ਆਰਿ ਓਸਿ ਗਲੇ ਡਾ ਛਪੀਐ ਕੀ ਘਿਰਿਆਂ ਯੁਮਤੇ ਥੇ
 ਆਰਿ ਤੂ ਅਘਰਿ ਰਖਤਾ ਹੈ ਆ ਅਲਿਮ ਮੇਰੇ ਸੀਨੇ ਸੇ ਯੁਦਾ
 ਛੋਕੇ ਵਕਤ ਨਮਾਜ਼ ਅਠਾ ਕੜੇ ਪਰਵਰਦਗਾਰ ਡਾ ਸਿਯਦਾ ਕੜੇ ॥

ਨੋਹਾ.

ਸਿਮਰ ਠਹਰਅ ਜਰਾ ਸਿਯਦਾ ਤੋ ਕਰ ਵੇਨੇ ਦੇ ॥

ਛਕ ਕਾ ਕੜੇ ਯੁਕ ਅਠਾ ਸਿਯਦਾ ਤੋ ਕਰ ਵੇਨੇ ਦੇ ॥

ਛਟਨਾ ਤੂ ਧਰ ਮੇਰਾ ਕਰਨਾ ਤੂ ਸਰ ਭੀ ਯੁਦਾ ।

ਪਰ ਮੁਝੇ ਓਸਿ ਦਮ ਜਰਾ ਸਿਯਦਾ ਤੋ ਕਰ ਵੇਨੇ ਦੇ ॥

ਕਲ੍ਹ ਸੇ ਅਯੁਧਮ ਹੋ ਯਾਜ਼ ਆਗਯਾ ਵਕਤ ਨਮਾਜ਼ ।

ਮਾਨੁੰਗਾ ਅਠਸਾਂ ਤੇਰਾ ਸਿਯਦਾ ਤੋ ਕਰ ਵੇਨੇ ਦੇ ॥

ਛਕ ਪੇ ਛੁਆ ਛੁੰ ਫਿਦਾ ਯੁਕ ਤੋ ਕਰਵਾਂ ਅਠਾ ।

ਸੀਨੇ ਸੇ ਤੁੰ ਹੋ ਅ ਯੁਦਾ ਸਿਯਦਾ ਤੋ ਕਰ ਵੇਨੇ ਦੇ ॥

ਕਲ੍ਹ ਮੁਝੇ ਕੀਜਿਐ ਸਾਰੇ ਹੀ ਦੁਖ ਕੀਜਿਐ ।

ਪਰ ਮੁਝੇ ਅਠਰੇ ਖੁਦਾ ਸਿਯਦਾ ਤੋ ਕਰ ਵੇਨੇ ਦੇ ॥

ਘੂਨ ਅਠਾਨਾ ਮੇਰਾ ਧਰ ਭੀ ਜਤਾਨਾ ਮੇਰਾ ।

ਪਰ ਮੁਝੇ ਅਘੇ ਯੇਠਾ ਸਿਯਦਾ ਤੋ ਕਰ ਵੇਨੇ ਦੇ ॥

ਹੈ ਮੇਰਾ ਵਕਤ ਅਘੀਰ ਸੀਨੇ ਸੇ ਛਟ ਆ ਸ਼ਰੀਰ ।

ਕਲ੍ਹ ਮੇ ਜਟਦੀ ਹੈ ਕਥਾ ਸਿਯਦਾ ਤੋ ਕਰ ਵੇਨੇ ਦੇ ॥

ਸਿਮਰ ਸੇ ਕਠਤੇ ਥੇ ਸ਼ਾਫ਼ ਰੋ ਰੋ ਤੇ ਅਘੇਘਾ ਓਨ੍ਹੇ ਆਃ ।

ਐਸੀ ਭੀ ਹੈ ਕਥਾ ਅਤਾ ਸਿਯਦਾ ਤੋ ਕਰਵੇਨੇ ਦੇ ॥

ਰਾਵੀ ਲਿਖਤਾ ਹੈ ਤੇ ਯੇਠ ਕਲ੍ਹਮਾ ਸੁਨਕਰ ਸਿਮਰ ਮਲਓਨ

ਸੀਨੇ ਪਰ ਸੇ ਓਤਰਾ ਆਰਿ ਘੋਡ ਯੁ ਸੁਖ ਯਾਅਰ ਸੇਕਤਐ

ਜੁਲੈਆਏ ਈਆਪਤ ਫੁਏ ਧਾਨੇ ਸਿਯਦੇ ਮੇਂ ਸਰ ਝੁਕਾਧਾ
 ਸਰ ਰਖਤੇ ਹੀ ਸਿਮਰ ਮਰਦੁਫ਼ ਨੇ ਗਵੰਨ ਨਾਯਨੀਨ ਈਮਾਮ
 ਫੁਸੇਨ ਅਵਏਹਿਰਸਵਾਮ ਪਰ ਘੰਝਰ ਰਖ ਦਿਯਾ ਉਸ ਵਕਤ
 ਕਰਿਸ਼ਤਗਾਨ ਮੁਕਰਰਖ ਮੇਂ ਧਫ਼ ਸ਼ੋਰ ਥਾ ਕੇ ਆਸਾ ਸ਼ੌਕ ਈਆਦਤ
 ਦੇਖਾ ਨ ਚੁਨਾ ਕੇ ਈਮਾਮ ਮਯਲੁਮ ਤੇਗਾਂ ਕੇ ਛਾਂਵ ਮੇਂ ਸਿਯ-
 ਦਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹੁੰ ਲਿਖਾ ਹੈ ਕੇ ਘੰਝਰ ਦੁਗਾ ਸ਼ਹੇਰਗਾ ਕੇ ਕਰੀਖ
 ਪਛੁੰਧਾ ਉਸ ਵਕਤ ਈਮਾਮ ਮਯਲੁਮ ਨੇ ਦੋਨਾਂਹਾਥ ਅਨਿਖ ਕਿਯ-
 ਲਫ਼ ਦਰਾਯ ਕਿਏ ਆਰ ਦਰਗਾਹ ਪਰਵਰਦਗਾਰ ਮੇਂ ਧੋਂ ਧਵਿਤਜ਼ ਕੀ.
 ਨੋਹਾ.

ਧਾ ਰਖ ਤੂ ਨਾਨਾ ਅਨ ਕੀ ਭਮਤ ਕੋ ਆਪਸ਼ਦੇ ।
 ਸੁਦਤਾਨ ਦੋ ਜਹਾਨ ਕੀ ਭਮਤ ਕੋ ਆਪਸ਼ਦੇ ॥
 ਭਮਤ ਕੇ ਵਾਸਤੇ ਧੇਫ਼ ਸਿਤਮ ਸਹਯੁਕਾ ਫੁਸੇਨ ।
 ਅਿਦਮਨ ਮੇਂ ਤੇਰੇ ਆਤਾ ਹੈ ਅਧ ਅਨਦਏ ਫੁਸੇਨ ॥
 ਭਮਤ ਕੇ ਅਧੋਂ ਪਰ ਅਵੀ ਅਸਗਰ ਫ਼ਿਦਾ ਕਿਆ ।
 ਆਰ ਨਾਯਵਾਨੋਂ ਪਰ ਅਵੀ ਅਕਧਰ ਫ਼ਿਦਾ ਕਿਆ ॥
 ਧੇਫ਼ ਸਧ ਮੁਸੀਖਤੇਂ ਥੀ ਸਕਾਅਤ ਕੇ ਵਾਸਤੇ ।
 ਅਨਦੇ ਨੇ ਧਰ ਲੁਟਾਧਾ ਹੈ ਭਮਤ ਕੇ ਵਾਸਤੇ ॥
 ਅਖ਼ਜ਼ੁੰ ਅਕਾਰ ਹਜ਼ਰਤ ਯੇੜਲ ਅਨਾਮ ਕਰ ;
 ਭਮਤ ਪੈ ਭਨਕੇ ਆਤੀਸੇ ਦੋਯਧ ਹੁਰਾਮ ਕਰ ॥
 ਰਿਵਾਧਤ ਹੈ ਸਿਮਰ ਕਾਫ਼ ਨ ਧੋਤੇ ਸੇ ਭਰ ਸਰ ਕਾਟਨੇ ਲਗਾ
 ਹਾਥ ਉਸਕਾ ਕਾਂਪਾ ਆਫ਼ ਉਸਕੇ ਕਾਫ਼ ਨੇ ਈਮਾਮ ਦੋ ਜਹਾਨ ਕੇ
 ਰੀਨੇ ਮੁਆਰਕ ਪਰ ਧਫ਼ਕਰ ਸਰ ਮੁਆਰਕ ਕਾਟ ਲਿਖਾ ਅਕਸੋਸ
 ਨਘੀ ਮਯਰ ਯੇ ਧਿਰਾਗ ਦੋਗਧਾ ਕਾਤਮਾ ਜੇਹਰਾ ਕਾ ਕੁਲ ਆਫ਼
 ਅਿਜ਼ਾ ਸੇ ਮੁਰਝਾ ਗਧਾ ਧਿਰਾਗ ਮਯਰ ਮੁਰਤੁਜ਼ ਗੁਲ ਦੋ ਗਧਾ
 ਜਿਸ ਵਕਤ ਸਿਮਰ ਕਾਫ਼ ਨੇ ਰੀਨੇ ਪਰ ਧਫ਼ ਕਰ ਸਰ ਮੁਕ-
 ਹਮਮ ਦੋ ਜੁਦਾਕਿਧਾ ਉਸ ਵਕਤ ਹਜ਼ਰਤ ਜੈਨਧ ਵ ਕੁਲਸੁਮ
 ਆਰ ਹਜ਼ਰਤ ਸ਼ਹਰਆਨੋਂ ਕੀ ਯੇਕਰਾਰੀ ਕਿਸ ਜਧਾਨ ਸੇ ਅ-
 ਧਾਨ ਦੋ ਸਕਤੀ ਹੈ.

નોહા.

હૈ હૈ શહે બેકસ ને અજબ રંજ ઉઠાયા ફરયાદ ખુદાયા ।
 જો જુલમ ન દેખા થા બોહ અદના ને દિખાયા ફરયાદ ખુદાયા ॥
 દરિયા કે કરીં ઈનકા ઉતરને ન દિયા થા ક્યા જુલમ કિયા થા ।
 ઈસ ધૂપ મેં ઇસ પ્યાસ મેં પાની ન પિલાયા ફરયાદ ખુદાયા ॥
 જખમી કિયા તલવારેં સે ફરજન્દ નખીડા દિલખન્દ નખીડા ।
 સર કાટ કે નેજ પૈ લઈનોં મેં ચઢાયા ફરયાદ ખુદાયા ॥
 મારા શહે બેકસ કા બજુલ્મો સિતમો જોર થા કાફિરોંક જોર ।
 તુરખતમેં લઈનોં ને પયખ્બર કા સતાયા ફરયાદ ખુદાયા ॥
 બે વારિસો વાલી કિયા સખ અહલે હરમ કા દેખો તો સિતમકો
 જખ્ખર રસન બાંધ કે ઊટા પૈ બિઠાયા ફરયાદ ખુદાયા ॥
 શખ્ખીર ને ઉમ્મત કે લિયે બગથ ગમાયે રંજ ઉઠાયે ।
 હૈ હૈ શહે મજલૂમ ને ક્યા રંજ ઉઠાયા ફરયાદ ખુદાયા ॥

નોહા.

જય-નખને દરે ખેમેસે યું શોર મચાયા ફરયાદ ખુદાયા,
 પરદેસમેં બાઈ સે મુકદરને છુડાયા, ફરયાદ ખુદાયા.
 લખ તીશના તુઝે કતલ દીયા નેહરકે ઉપર મજલૂમ બિરાદર,
 અફસોસ લઈનોંકા જરા રહમ ન આયા, ફરયાદ ખુદાયા.
 મેં બેકસો નાચાર નવાસી હું નખીડી, બેટી હું અલીડી,
 દર દર મુઝે બે-રહમોને સર નંગે ફિરાયા, ફરયાદ ખુદાયા.
 અસગરબી પુર અરમાન મુયે ખુલ્દ સિધારે, બાબા ગયે મારે,
 પાની કે ઈવઝ તીર લઈનોને લગાયા, ફરયાદ ખુદાયા.
 બરછીડી અની સી-નયે અકબરમેં દર આઈ, ખાલીકડી દુહાઈ,
 નકશા-તેરે મહયુબકા દુન્યાસે ચીટાયા, ફરયાદ ખુદાયા.
 ખામાલ દીયા નાશકા ઘોડોસે સરાસર, અથ દીદાયે દાવર,
 સર કાટકે નેજપૈ લઈનોને ચઢાયા, ફરયાદ ખુદાયા.
 દુર છીને સકીનાકે તમાચે ઉસે મારે, કાન જખમી હેં સારે,
 રહમ ફસડી યતીમીપૈ લઈનોકા ન આયા ફરયાદ ખુદાયા,

નોહા.

જયનખ ચે બયાં કરતીથી ગરદુડી સતાઈ, હય હય મેરે બાઈ,
 પરદેસમેં ભુટી ગધ ઝાહરાડી કમાઈ, હય હય મેરે બાઈ.
 પાની કે લીયે સાથ ગયે આપકે અસગર, ફીર આયે ન ફીરકર,
 પાની કે ઈવજ તીરસે ખ્યાસ ઉસને ખુઝાઈ, હય હય મેરે બાઈ.
 કેહતી હે સહીના મેરે સકંકેકા ખુલાદો, યા પાની પીલાદો,
 પાની કે લીયે નેહરપે કયું દેર લગાઈ, હય હય મેરે બાઈ.
 શતી હે બયાં કરેકે મેહી વોહ જગર અફગાર, અય શલકે અલમદાર
 અખમુનેલી અફસોસ મેરી યાદ જુલાઈ, હય હય મેરે બાઈ.
 હે લાશ તેરી ધુપમેં બેસર પડી ઉરયાં, ઝોર ખુનમેં હે ગલતા,
 તુમ મર ગયે ઝોર આહ મુઝે મોત નઆઈ, હય હય મેરે બાઈ.
 ઉમ્મતકે લીયે આપને સર અપના કટાયા, પાનીલી ન પાયા,
 સદેકે તેરે મઝલુમીકે ચે ઝાહરાડી જઈ, હય હય મેરે બાઈ.
 જયનખકા અજબ હાલ યા હૈદર મેં કહુ ક્યા, ફટતા હે કતેજ,
 શેરેકે વોહ કેહતી થીં હે ચે ગમડી સતાઈ, હય હય મેરે બાઈ.

નોહા.

બાનુને કહા સોતે હો કીસ નીંદકે મારે, પ્યારે અલી અસગર,
 ક્ય ગુલશને જન્નતકી તરફ તુમલી સીધારે, પ્યારે અલી અસગર.
 નીકલે ન તેરે દાંત તુઝે ધુટનીયાં ચલતે માદરને ન દેખા,
 અરમાન મીલે ખાકમેં સખ આજ હમારે, પ્યારે અલી અસગર
 ચે જરમ તેરા નાજનીં ઝોર ધુપકી તેજ, સાયેમં કરું ક્યા,
 તુમ દેખો તો આદરલી નહીં સરપે હમારી, પ્યારે અલી અસગર.
 લાશેપે તેરે શને નહીં દેતે હેં આઘા, મુઝ કુખ વાંલી કા.
 નેજ હમેં દીખલાકે હશતે હેં ફીનારે, પ્યારે અલી અસગર,
 કાસીમન્હેં ન અખ્યાસ ન અકબર હેં નસરવર, આખીદ હૈસોખીમાર
 અખ જીતી હું ફીસીકી હીમાયતકે સહારે, પ્યારે અલી અસગર,
 મઝફૂફ ફીયે કાન સહીનાકે અફુને, ઝોર મારે તમાચે,
 દેખો તો તડપતી હે પડી દરદકે મરે પ્યારે અલી અસગર.

॥ તમામ શુદ ॥

ઈધરબી તો દેખો

અલેક રેલા હજાર હસ્તાન રૂ. ૪	ગોરીકા બેખન	૦-૨-૦
હારનાને અમીર હમજાન રૂ. ૨	રન્ડીબાજકી હજમલ	૦-૨-૦
હાતમનાઈ ૭ સવાલ પુરે રૂ. ૧	આશકમાયુકકી છેડછાડ	૦-૨-૦
રોજતુરમોદા ચાને ૧૦ મજલીસ ૧	કલામે દાગે	૦-૨-૦
જંગનામા મોહમદ હનીફ રૂ. ૧	કલામે અમીર	૦-૨-૦
કિસ્સા યુલબકાવલી ૦-૧૦-૦	નુરકીપુતલી દુરેઅરબ	૦-૨-૦
કિસ્સા તોતા કહાની ૦-૧૦-૦	ચલુદીકી લટકી નાટક	૦-૨-૦
કિસ્સા યુલુફ બુલેખાં ૦-૧૨-૦	આતસી નાગ નાટક	૦-૨-૦
ફૈલા મજનુ ખાતસવીર ૦-૪-૦	હન્દર સખા ખાતસવીર	૦-૨-૦
કિસ્સા તમીમ અન્-શાસી ૦-૬-૦	શાહાલ નાગ	૦-૨-૦
મોલુદ મુલબકાઈ જન્મલ ૦-૪-૦	સાખાવન નાગ	૦-૨-૦
નોવેલ જવાન બીબી ૦-૨-૦	કુદીયાદ મુલમુલ	૦-૨-૦
બહેરે ઈશક ખાતસવીર ૦-૮-૦	નાગે મુલમુલ	૦-૨-૦
અશક મુલમુલ ૦-૨-૦	મુલબકાઈ કન્વાલી	૦-૨-૦
ફીરોક બના ૦-૨-૦	મુલબકાઈ મદીના	૦-૨-૦
મુદાકી રહેમન ૦-૨-૦	ગજલે મહેકીત	૦-૨-૦

* અરસે ઇતિહાસ. *

ખરીદારોંકા ક્રીતામે મગાલે વખત અપના પુરા પતા ચાને
 નામ-નુકામ-પોષ્ટ છક્કા ઉડકુનો હો યા મુજરાતી હીદીમે હો
 યા હંમિશ સાફ હરફેમે લીખના આહીયે ખત સાફ ન લીખનેસ
 હિત ખતકા માલ યા જવાબ નહીં જોજા જતા હો.

હરફીસમકી ક્રીતામે મીલનેકા પતા:—

હુસેન મીરઝા બુકમેસર,

કરીમીદ, પોષ્ટ નં. ૧૨, મુંબઈ.

